

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind interoperabilitatea sistemului feroviar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Articolul 1 Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta hotărâre stabilește condițiile care trebuie îndeplinite pentru realizarea interoperabilității sistemului feroviar din România cu sistemul feroviar al Uniunii Europene într-un mod compatibil cu Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară în vederea definirii unui nivel optim de armonizare tehnică, pentru a permite facilitarea, îmbunătățirea și dezvoltarea serviciilor de transport feroviar în interiorul Uniunii Europene și cu statele terțe și pentru a contribui la finalizarea spațiului feroviar unic european și realizarea progresivă a pieței interne. Aceste condiții se referă la proiectarea, construirea, punerea în funcțiune, modernizarea, reînnoirea, exploatarea și întreținerea elementelor acestui sistem, precum și la calificările profesionale și condițiile de sănătate și de siguranță aplicabile personalului care contribuie la exploatarea și întreținerea sa.

(2) Prezenta hotărâre stabilește, pentru fiecare subsistem, dispozițiile referitoare la elementele constitutive de interoperabilitate, la interfețe și proceduri, precum și condițiile de compatibilitate generală a sistemului feroviar din România cu sistemul feroviar al Uniunii Europene necesare pentru realizarea interoperabilității.

(3) Prezenta hotărâre nu se aplică:

- a) metrourilor;
- b) tramvaielor și vehiculelor feroviare ușoare, precum și infrastructurii utilizate exclusiv de aceste vehicule;
- c) rețelelor care sunt separate din punct de vedere funcțional de restul sistemului feroviar și care sunt destinate exclusiv exploatarea serviciilor de transport de călători locale, urbane sau suburbane, precum și operatorilor care operează exclusiv pe aceste rețele.

(4) Se exclude din domeniul de aplicare a prezentei hotărâri:

- a) infrastructura feroviară privată, inclusiv liniile conexe, utilizată de proprietar sau de un operator în scopul desfășurării activității sale de transport de mărfuri sau de transport de persoane în scopuri necomerciale, precum și vehiculele care sunt utilizate exclusiv pe o astfel de infrastructură;
- b) infrastructura și vehiculele destinate pentru o utilizare strict locală, istorică sau turistică, prevăzute în acte normative specifice;

c) infrastructura feroviară ușoară utilizată ocazional de către vehicule pentru sistemul feroviar greu în condițiile de exploatare a sistemului feroviar ușor, atunci când acest lucru este necesar în scopul conectivității numai pentru vehiculele respective;

d) vehiculele utilizate cu precădere pe infrastructura feroviară ușoară, dar echipate cu anumite componente pentru sistemul feroviar greu, necesare pentru a permite tranzitarea pe un tronson izolat și limitat de infrastructură feroviară grea, exclusiv în scopul conectivității.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. acreditare - acreditare astfel cum este definită la art. 2 pct. 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93

2. administrator de infrastructură - administratorul de infrastructură, astfel cum este definit la art. 3 pct. 3 din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european; în înțelesul prevederilor prezentei hotărâri prin administrator de infrastructură feroviară se înțelege și gestionarul infrastructurii feroviare neinteroperabile, așa cum este definit la art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. autoritate națională de siguranță - o autoritate de siguranță, astfel cum este definită la art. 3 pct. 7 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară;

4. caz special - orice parte a sistemului feroviar care necesită includerea unor dispoziții speciale în S.T.I., în mod temporar sau definitiv, din cauza constrângerilor geografice, topografice, de mediu urban sau de compatibilitate cu sistemul existent, în special, linii și rețele de cale ferată izolate de rețeaua Uniunii Europene, gabaritul, ecartamentul sau spațiul dintre liniile de cale ferată și vehiculele destinate exclusiv utilizării locale, regionale sau istorice, precum și vehiculele provenite din țări sau destinate acestora;

5. cerințe esențiale - toate condițiile prevăzute în anexa nr. 3, pe care trebuie să le îndeplinească sistemul feroviar, subsistemele și elementele constitutive de interoperabilitate, inclusiv interfețele;

6. deținător - persoana fizică sau juridică care, fiind proprietara unui vehicul sau având dreptul de a-l utiliza, exploatează acest vehicul ca mijloc de transport și este înregistrată ca atare într-un registru al vehiculelor prevăzut la art. 47

7. elemente constitutive de interoperabilitate - orice componentă elementară, grup de componente, subansamblu sau ansamblu complet din echipamentul încorporat sau destinat să fie încorporat într-un subsistem, de care depinde, direct sau indirect, interoperabilitatea sistemului feroviar, inclusiv obiectele tangibile și cele intangibile;

8. entitate contractantă - o entitate publică sau privată care comandă proiectarea și/sau construirea, sau reînnoirea ori modernizarea unui subsistem

9. entitate responsabilă cu întreținerea - ERI - înseamnă o entitate care răspunde de întreținerea unui vehicul și care este înregistrată ca atare în registrul național al vehiculelor;

10. evaluare a conformității - procesul prin care se demonstrează dacă s-au îndeplinit cerințele specificate pentru un produs, un proces, un serviciu, un subsistem, o persoană sau un organism

11. interoperabilitate - capacitatea unui sistem feroviar de a permite deplasarea sigură și neîntreruptă a trenurilor care ating nivelurile necesare de performanță;

12. introducere pe piață - prima punere la dispoziție pe piața Uniunii Europene a unui element constitutiv de interoperabilitate, subsistem sau vehicul gata să funcționeze în starea de funcționare nominală;

13. înlocuire în cadrul întreținerii - orice înlocuire de componente cu piese având funcții și performanțe identice în cadrul întreținerii preventive sau de remediere

14. mijloace acceptabile de conformitate - avize fără caracter obligatoriu emise de Agenție pentru a defini mijloace de stabilire a conformității cu cerințele esențiale
15. mijloace acceptabile de conformitate naționale - avize fără caracter obligatoriu emise de statele membre ale Uniunii Europene pentru a defini mijloace de stabilire a conformității cu normele naționale
16. modernizare - orice lucrare majoră de modificare a unui subsistem sau a unei părți a acestuia care duce la modificarea dosarului tehnic ce însoțește declarația de verificare „CE”, în cazul în care există un astfel de dosar, și care îmbunătățește performanțele generale ale subsistemului;
17. norme naționale - toate normele obligatorii adoptate în România, indiferent de organismul emitent, care conțin cerințe de siguranță feroviară sau cerințe tehnice, altele decât cele prevăzute de normele Uniunii Europene sau de normele internaționale, care sunt aplicabile operatorilor de transport feroviar, administratorului de infrastructură sau terților;
18. operator de transport feroviar - operatorul de transport feroviar astfel cum este definit la art. 3 pct. 18 din Legea nr. 202/2016, precum și orice altă entitate publică sau privată, a cărei activitate este de a furniza transport feroviar de mărfuri și/sau de călători, cu condiția ca tracțiunea să fie asigurată de aceasta, inclusiv entitățile care furnizează numai tracțiunea.
19. organism de evaluare a conformității - un organism care a fost notificat sau desemnat pentru a fi responsabil cu activitățile de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, încercare, certificare și inspecție. Un organism de evaluare a conformității este clasificat drept „organism notificat” ca urmare a notificării de către un stat membru al Uniunii Europene. Un organism de evaluare a conformității este clasificat drept „organism desemnat” ca urmare a desemnării de către un stat membru al Uniunii Europene;
20. organism național de acreditare - un organism național de acreditare astfel cum este definit la art. 2 pct. 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
21. persoană cu handicap și persoană cu mobilitate redusă - orice persoană care suferă de o deficiență fizică, mentală, intelectuală sau senzorială, permanentă sau temporară, care, în interacțiune cu diverse obstacole, poate fi împiedicată să utilizeze deplin și eficient mijloacele de transport, în condiții de egalitate cu alți călători, sau orice persoană a cărei mobilitate la utilizarea transportului este redusă din cauza vârstei;
22. parametru de bază - orice condiție tehnică, de exploatare sau de reglementare care este esențială pentru interoperabilitate și care este specificată în S.T.I. relevante;
23. producător - orice persoană fizică sau juridică care produce un produs sub forma unui element constitutiv de interoperabilitate, a unui subsistem sau a unui vehicul, ori pentru care produsul este proiectat sau produs și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca sa;
24. produs - un produs obținut printr-un proces de producție, inclusiv elemente constitutive de interoperabilitate și subsistemele;
25. proiect într-un stadiu avansat de dezvoltare - orice proiect al cărui stadiu de planificare sau construcție a atins un punct în care o modificare în specificațiile tehnice ar putea compromite viabilitatea acestuia așa cum a fost prevăzut;
26. punere în funcțiune - toate operațiunile prin care un subsistem este dat în exploatare;
27. reînnoire - orice lucrare majoră de înlocuire a unui subsistem sau a unei părți a acestuia care nu modifică performanțele generale ale subsistemului;
28. rețea - liniile de cale ferată, stațiile, terminalele și orice echipamente fixe necesare pentru asigurarea exploatării continue și în condiții de siguranță a sistemului feroviar;
29. reprezentant autorizat - orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniunea Europeană care a primit un mandat scris din partea unui producător sau a unei entități contractante pentru a acționa în numele respectivului producător sau respectivei entități contractante în legătură cu anumite atribuții precizate;
30. serie - un număr de vehicule identice aparținând unui tip de proiect;
31. sistem feroviar - elementele enumerate în anexa nr. 1;
32. sistem feroviar existent - infrastructura compusă din liniile de cale ferată și instalațiile fixe ale rețelei feroviare existente, precum și vehiculele, de toate categoriile și originile, care se deplasează pe această infrastructură;

33. sistem feroviar ușor - un sistem de transport feroviar urban și/sau suburban cu o rezistență la șoc de C-III sau C-IV (în conformitate cu EN 15227:2011) și cu o rezistență maximă a vehiculului de 800 kN (forța de compresie longitudinală în zona de cuplare). Sistemele feroviare ușoare pot avea o cale dedicată sau pot folosi drumurile publice împreună cu traficul rutier și de obicei nu fac schimb de vehicule cu traficul de călători sau marfă pe distanțe lungi;

34. solicitant - o persoană fizică sau juridică solicitantă a unei autorizații, fie că aceasta este un operator de transport feroviar, un administrator de infrastructură sau orice altă persoană sau entitate juridică, precum producătorul, proprietarul sau deținătorul; în sensul art. 15, „solicitant” înseamnă o entitate contractantă, un producător sau reprezentanții săi autorizați; în sensul art. 19, „solicitant” înseamnă o persoană fizică sau juridică care solicită decizia Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate, denumită în continuare Agenție, de aprobare a soluțiilor tehnice prevăzute pentru proiectele privind echipamentele ERTMS terestre - Sistem European de Gestionare a Traficului Feroviar;

35. specificație europeană - o specificație care face parte dintr-una din următoarele categorii:
- o cerință tehnică comună, astfel cum este definită în Legea nr. 98/2016 din 19 mai 2016 privind achizițiile publice, cu completările și modificările ulterioare;

- un acord tehnic european, astfel cum este definit în Legea nr. 98/2016 din 19 mai 2016 privind achizițiile publice, cu completările și modificările ulterioare;

- un standard european, astfel cum este definit la art. 2 pct. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

36. specificație tehnică - un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, subsistem, proces sau serviciu;

37. specificație tehnică de interoperabilitate, denumită în continuare S.T.I. - o specificație adoptată în conformitate cu prezenta hotărâre, care include fiecare subsistem sau parte a unui subsistem pentru a îndeplini cerințele esențiale și a asigura interoperabilitatea sistemului feroviar al Uniunii Europene;

38. stare de funcționare nominală - modul normal de funcționare și condițiile de avarie, inclusiv uzură, previzibile, în limitele și condițiile de utilizare specificate în dosarele tehnice și de întreținere;

39. standard armonizat - un standard european astfel cum este definit la art. 2 pct. 1 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

40. subsisteme - părțile structurale sau funcționale ale sistemului feroviar, astfel cum sunt prevăzute în anexa nr. 2;

41. subsistem mobil - subsistemul material rulant și subsistemul control-comandă și semnalizare la bord;

42. tip - un tip de vehicul ce definește caracteristicile de proiectare de bază ale vehiculului astfel cum sunt prevăzute într-un certificat de examinare a tipului sau a proiectării, descrise în modulul de verificare relevant;

43. zona de utilizare a unui vehicul - o rețea sau mai multe rețele dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un grup de state membre în care se intenționează utilizarea unui vehicul;

44. vehicul - un vehicul feroviar, cu sau fără tracțiune, adecvat pentru circulația pe roți pe liniile de cale ferată; un vehicul este alcătuit din unul sau mai multe subsisteme structurale și funcționale;

Articolul 3

Cerințe esențiale

(1) Sistemul feroviar, subsistemele și elementele constitutive de interoperabilitate, inclusiv interfețele, respectă cerințele esențiale relevante.

(2) Specificațiile tehnice prevăzute Legea nr. 98/2016 din 19 mai 2016 privind achizițiile publice, cu completările și modificările ulterioare, necesare pentru a completa specificațiile europene sau alte standarde care se aplică la nivelul Uniunii Europene, nu contravin cerințelor esențiale.

CAPITOLUL II

Specificații tehnice de interoperabilitate - S.T.I.

Articolul 4

Conținutul S.T.I.

(1) Fiecare subsistem definit în anexa nr. 2 intră sub incidența unei S.T.I. Un subsistem poate intra sub incidența mai multor S.T.I., iar sub incidența unei S.T.I. pot intra mai multe subsisteme.

(2) Subsistemele fixe trebuie să fie conforme cu S.T.I. și cu normele naționale în vigoare în momentul solicitării autorizației pentru punere în funcțiune în conformitate cu prezenta hotărâre și fără a aduce atingere alin. (3) lit. f).

Vehiculele trebuie să respecte S.T.I. și normele naționale în vigoare în momentul solicitării autorizației de introducere pe piață în conformitate cu prezenta hotărâre și fără a aduce atingere alin. (3) lit. f).

Conformitatea subsistemelor fixe și a vehiculelor trebuie menținută în permanență pe perioada de funcționare a acestora.

(3) În măsura necesară realizării obiectivelor prevăzute la art. 1, fiecare S.T.I.:

a) indică domeniul său de aplicare - partea de rețea sau vehicule prevăzute în anexa nr. 1, subsistemul sau partea de subsistem prevăzute în anexa nr. 2;

b) stabilește cerințele esențiale pentru fiecare subsistem vizat și interfețele acestuia cu alte subsisteme;

c) stabilește specificațiile funcționale și tehnice care trebuie respectate de către subsistem și interfețele acestuia cu alte subsisteme. Dacă este necesar, aceste specificații pot varia în conformitate cu utilizarea subsistemului, de exemplu în conformitate cu categoriile de linii de cale ferată, noduri și/sau vehicule prevăzute în anexa nr. 1;

d) determină elementele constitutive de interoperabilitate și interfețele care trebuie să facă obiectul specificațiilor europene, care sunt necesare pentru realizarea interoperabilității în cadrul sistemului feroviar al Uniunii Europene;

e) indică, pentru fiecare caz luat în considerare, procedurile care urmează să fie utilizate în vederea evaluării conformității sau a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, pe de o parte, sau a verificării „CE” a subsistemelor, pe de altă parte. Aceste proceduri se bazează pe modulele definite în Decizia 2010/713/UE a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind modulele pentru procedurile de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizare, precum și de verificare CE care trebuie utilizate în specificațiile tehnice de interoperabilitate adoptate în temeiul Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

f) indică strategia de aplicare a S.T.I., cu precizarea etapelor care trebuie finalizate ținând seama de costurile și beneficiile estimate și de repercusiunile previzionate asupra părților interesate afectate în vederea realizării unei tranziții treptate de la situația existentă la situația finală, în care respectarea S.T.I. constituie norma. În cazurile în care este necesară punerea în aplicare coordonată a unei S.T.I., de exemplu de-a lungul unui coridor sau între administratorii de infrastructură și operatorii de transport feroviar, strategia poate include propuneri privind finalizarea în etape;

g) indică, pentru personalul vizat, calificările profesionale și condițiile de sănătate și de siguranță la locul de muncă cerute pentru exploatarea și întreținerea subsistemului în cauză, precum și pentru aplicarea S.T.I.;

h) indică dispozițiile aplicabile subsistemelor și vehiculelor existente, în special în cazul modernizării și al reînnoirii, și în astfel de cazuri, lucrările de modificare care impun solicitarea unei noi autorizații;

i) indică parametrii vehiculului și ai subsistemelor fixe care trebuie verificați de operatorul de transport feroviar și procedurile care trebuie aplicate pentru verificarea acestor parametri după eliberarea

autorizației de introducere pe piață a vehiculului și înainte de prima utilizare a vehiculului pentru a se asigura compatibilitatea dintre vehicule și rutele pe care acestea sunt destinate să fie utilizate.

(4) Fiecare S.T.I. este elaborată pe baza examinării subsistemului existent și indică un subsistem-țintă care poate fi obținut în mod progresiv și într-un interval de timp rezonabil. În acest fel, adoptarea S.T.I. și respectarea acestora facilitează realizarea progresivă a interoperabilității sistemului feroviar al Uniunii Europene.

(5) S.T.I. mențin în mod corespunzător compatibilitatea sistemului feroviar existent. În acest scop, pot fi prevăzute cazuri speciale pentru fiecare S.T.I., atât în ceea ce privește rețeaua, cât și în ceea ce privește vehiculele, în special în ceea ce privește gabaritul, ecartamentul sau spațiul dintre liniile de cale ferată, precum și vehiculele provenite din țări sau destinate acestora. Pentru fiecare caz specific, S.T.I. prevăd modalitățile de aplicare a elementelor din S.T.I. prevăzute la alin. (3) lit. c) - g).

(6) În cazul în care anumite aspecte tehnice corespunzătoare cerințelor esențiale nu pot fi tratate în mod explicit într-o S.T.I., acestea se identifică în mod clar într-o anexă la S.T.I. ca puncte deschise.

(7) S.T.I. nu împiedică adoptarea de decizii referitoare la utilizarea infrastructurilor pentru deplasarea vehiculelor care nu intră sub incidența S.T.I.

(8) Atunci când este strict necesar pentru realizarea obiectivelor prezentei hotărâri prevăzute la art. 1, S.T.I. pot conține o trimitere explicită, clar identificată, la standarde, specificații europene/internaționale sau la documente tehnice publicate de Agenție. În astfel de cazuri, aceste standarde, specificații/părți relevante ale acestora sau documente tehnice sunt considerate anexe la S.T.I. respectivă și devin obligatorii din momentul în care S.T.I. este aplicabilă. În lipsa unor astfel de standarde, specificații sau documente tehnice și până la elaborarea acestora, se poate face trimitere la alte documente normative identificate în mod clar, care sunt ușor accesibile și care se află în domeniul public.

Articolul 5

Elaborarea, adoptarea și revizuirea S.T.I.

(1) Ministerul Transporturilor participă la evaluarea soluțiilor tehnice aferente elaborării sau revizuirii S.T.I. prin furnizarea, după caz, a datelor solicitate de către Agenție.

(2) Lista asociațiilor și a organismelor care îi reprezintă pe călători și care trebuie consultate în momentul elaborării, adoptării sau revizuirii S.T.I. poate fi reexaminată și actualizată la solicitarea Ministerului Transporturilor sau la inițiativa Comisiei Europene.

Articolul 6

Deficiențe ale S.T.I.

Dacă, după adoptarea unei S.T.I., se constată că aceasta prezintă o deficiență, respectiva S.T.I. se modifică în conformitate cu art. 5 alin. (11) din prezenta hotărâre. Asemenea deficiențe includ cazurile care ar putea conduce la operațiuni care nu respectă condițiile de siguranță într-un stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 7

Neaplicarea S.T.I.

(1) Ministerul Transporturilor poate permite solicitantului să nu aplice una sau mai multe S.T.I. sau părți ale acestora în următoarele cazuri:

a) pentru un proiect de subsistem nou sau o parte a acestuia, pentru reînnoirea sau modernizarea unui sistem existent/unei părți a acestuia ori pentru orice element prevăzut la art. 1 alin. (1) care se află într-un stadiu avansat de dezvoltare sau care face obiectul unui contract în curs de executare la data aplicării S.T.I. în cauză;

b) atunci când, în urma unui accident sau a unui dezastru natural, condițiile pentru refacerea rapidă a rețelei nu permit, din punct de vedere economic sau tehnic, aplicarea parțială sau totală a S.T.I. relevante, caz în care neaplicarea S.T.I. este limitată la perioada care precede refacerea rețelei;

c) pentru orice proiect de reînnoire, extindere sau modernizare a unui subsistem existent sau a unei părți a acestuia, în cazul în care aplicarea S.T.I. în cauză ar compromite viabilitatea economică a proiectului și/sau compatibilitatea sistemului feroviar, de exemplu în ceea ce privește gabaritul, ecartamentul, spațiul dintre liniile de cale ferată sau tensiunea de alimentare a liniilor electrificate;

d) pentru vehiculele care circulă spre sau dinspre țări terțe în care ecartamentul liniilor de cale ferată diferă de ecartamentul rețelei feroviare principale din cadrul Uniunii Europene;

e) pentru un proiect de subsistem nou, reînnoire sau modernizare a unui subsistem existent, în cazul în care rețeaua feroviară este separată ori izolată de mare sau separată ca urmare a unor condiții geografice speciale de rețeaua feroviară din restul Uniunii Europene.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), Ministerul Transporturilor transmite Comisiei Europene, în termen de un an de la data intrării în vigoare a fiecărei S.T.I., o listă de proiecte care se desfășoară pe teritoriul României și care se află într-un stadiu avansat de dezvoltare.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), Ministerul Transporturilor comunică Comisiei Europene decizia sa de a nu aplica una sau mai multe S.T.I. sau părți ale acesteia/acestora.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d) și e) Ministerul Transporturilor prezintă Comisiei Europene o cerere de neaplicare a S.T.I. sau a unor părți ale acesteia/acestora, însoțită de un dosar care conține justificarea cererii și în care se precizează dispozițiile alternative pe care România intenționează să le aplice în locul S.T.I. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. e), Comisia Europeană analizează cererea și decide dacă o acceptă sau nu în funcție de caracterul exhaustiv și coerent al informațiilor conținute în dosar. În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), Comisia Europeană își adoptă decizia prin intermediul actelor de punere în aplicare, pe baza acestei analize.

În cazurile prevăzute la art. 21 alin. (6) al treilea paragraf, solicitantul depune dosarul la Agenție. Agenția consultă autoritățile naționale de siguranță relevante și comunică avizul său final Comisiei Europene.

(5) Comisia Europeană stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, informațiile care trebuie incluse în dosarul prevăzut la alin. (4), formatul impus acestuia și metoda ce urmează a fi folosită pentru transmiterea sa.

(6) Până la adoptarea deciziei Comisiei Europene, Ministerul Transporturilor poate aplica fără întârziere dispozițiile alternative prevăzute la alin. (4).

(7) Comisia Europeană adoptă o decizie în termen de patru luni de la prezentarea cererii susținute de dosarul complet. În absența unei astfel de decizii, cererea este considerată acceptată.

(8) Ministerul Transporturilor este informat cu privire la rezultatele analizelor și rezultatele procedurii prevăzute la alin. (4).

CAPITOLUL III

Elemente constitutive de interoperabilitate

Articolul 8

Condiții pentru introducerea pe piață a elementelor constitutive de interoperabilitate

(1) Ministerul Transporturilor adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că elementele constitutive de interoperabilitate sunt:

a) introduse pe piață numai dacă permit realizarea interoperabilității în cadrul sistemului feroviar și respectă în același timp cerințele esențiale;

b) folosite în zona lor de utilizare conform destinației și sunt instalate și întreținute în mod corespunzător.

Aceste măsuri nu împiedică introducerea pe piață a acestor elemente constitutive pentru alte aplicații.

(2) Pe teritoriul României nu se admite interzicerea, limitarea sau împiedicarea introducerii pe piață a elementelor constitutive de interoperabilitate destinate utilizării în sistemul feroviar, dacă acestea respectă prevederile prezentei hotărâri. În special, nu se pot solicita verificări care au fost deja efectuate în cadrul procedurii privind declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare, astfel cum este prevăzut la art. 10.

Articolul 9

Conformitate și adecvare pentru utilizare

(1) Se consideră că un element constitutiv de interoperabilitate îndeplinește cerințele esențiale în cazul în care respectă condițiile prevăzute în respectiva S.T.I. sau în specificațiile europene corespunzătoare, elaborate pentru respectarea condițiilor respective. Declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare atestă faptul că elementele constitutive de interoperabilitate au făcut obiectul procedurilor menționate în S.T.I. corespunzătoare de evaluare a conformității sau adecvării pentru utilizare.

(2) În cazul în care S.T.I. impune acest lucru, declarația „CE” este însoțită de:

a) un certificat emis de către unul sau mai multe organisme notificate privind conformitatea intrinsecă a unui element constitutiv de interoperabilitate analizat în mod izolat, în raport cu specificațiile tehnice pe care trebuie să le respecte;

b) un certificat emis de către unul sau mai multe organisme notificate privind adecvarea pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate analizat în mediul său feroviar, în special în cazul cerințelor funcționale vizate.

(3) Declarația „CE” este datată și semnată de producător sau de reprezentantul său autorizat.

(4) Comisia Europeană stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modelul declarației de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, precum și lista documentelor însoțitoare.

(5) Piesele de schimb pentru subsisteme care sunt deja puse în funcțiune în momentul intrării în vigoare a S.T.I. corespunzătoare pot fi instalate în aceste subsisteme fără a fi supuse cerințelor prevăzute la alin. (1).

(6) S.T.I. pot prevedea o perioadă tranzitorie pentru produsele feroviare identificate de S.T.I. respective ca elemente constitutive de interoperabilitate care au fost deja introduse pe piață în momentul intrării în vigoare a S.T.I. Aceste elemente constitutive trebuie să respecte prevederile art. 8 alin. (1).

Articolul 10

Procedură pentru declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare

(1) Pentru a elibera declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate, producătorul sau reprezentantul său autorizat aplică dispozițiile prevăzute în S.T.I. relevante.

(2) În cazul în care S.T.I. corespunzătoare impune acest lucru, evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate este efectuată de organismul notificat căruia producătorul sau reprezentantul său autorizat i-a prezentat cererea.

(3) Atunci când elementele constitutive de interoperabilitate fac obiectul altor acte juridice ale Uniunii Europene, care privesc alte aspecte, declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare precizează că aceste elemente constitutive de interoperabilitate respectă și cerințele acestor acte juridice.

(4) Atunci când producătorul sau reprezentantul său autorizat nu a respectat obligațiile prevăzute la alin. (1) și (3), aceste obligații revin oricărei persoane care introduce pe piață elemente constitutive de interoperabilitate. În sensul prezentei hotărâri, aceleași obligații se aplică oricărei persoane care assemblează elemente constitutive de interoperabilitate, părți ale acestora de proveniență diversă sau care produce elemente constitutive de interoperabilitate pentru uz propriu.

(5) Dacă se constată că declarația „CE” a fost eliberată în mod necorespunzător, elementul constitutiv de interoperabilitate nu este introdus pe piață. În acest caz, producătorului sau reprezentantului său autorizat i se solicită să aducă elementul constitutiv de interoperabilitate la o stare de conformitate în condițiile valabile pe teritoriul României.

Articolul 11

Neconformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate cu cerințele esențiale

(1) Atunci când se constată că este puțin probabil ca un element constitutiv de interoperabilitate, care face obiectul declarației de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare și care a fost introdus pe piață, să respecte cerințele esențiale dacă este utilizat cu destinația planificată, producătorii, comercianții și utilizatorii, după caz, iau măsurile necesare pentru a-i restrânge domeniul de aplicare, a interzice utilizarea sa, a-l retrage de pe piață sau a-l rechema. Ministerul Transporturilor informează de îndată Comisia Europeană, Agenția și celelalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la măsurile adoptate și motivează decizia sa, precizând în special dacă lipsa conformității are drept cauză:

- a) neîndeplinirea cerințelor esențiale;
- b) aplicarea incorectă a specificațiilor europene, atunci când se are în vedere aplicarea unor astfel de specificații;
- c) inadecvarea specificațiilor europene.

(2) Atunci când decizia prevăzută la alin. (1) este rezultatul unei inadecvări a specificațiilor europene, Ministerul Transporturilor, Comisia Europeană sau Agenția, după caz, aplică una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- a) retragerea totală sau parțială a specificațiilor respective din publicațiile care le conțin;
- b) dacă specificația relevantă este un standard armonizat, limitarea sau retragerea standardului respectiv în conformitate cu art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- c) revizuirea S.T.I. în conformitate cu art. 6.

(3) Atunci când un element constitutiv de interoperabilitate care face obiectul declarației de conformitate „CE” nu respectă cerințele esențiale, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română ia măsuri corespunzătoare împotriva oricărei entități care a eliberat declarația, iar Ministerul Transporturilor informează Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la aceasta.

CAPITOLUL IV

Subsisteme

Articolul 12

Libera circulație a subsistemelor

Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului V, pe teritoriul României nu se admite interzicerea, limitarea sau împiedicarea construirii, punerii în funcțiune și exploatării subsistemelor structurale din componența sistemului feroviar care respectă cerințele esențiale. În special, nu se pot solicita verificări care au fost deja efectuate:

- a) în cadrul procedurii de acordare a declarației de verificare „CE”;
- b) într-un alt stat membru al Uniunii Europene, înainte sau după intrarea în vigoare a din prezentei hotărâri, în vederea verificării conformității cu cerințe identice în condiții identice de exploatare.

Articolul 13

Conformitatea cu S.T.I. și cu normele naționale

(1) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română consideră că cerințele esențiale sunt îndeplinite de acele subsisteme structurale din componența sistemului feroviar care, după caz, fac obiectul unei declarații de verificare „CE” eliberată prin trimitere la S.T.I., în conformitate cu art. 15, sau al unei declarații de verificare „CE” eliberată prin trimitere la normele naționale, în conformitate cu art. 15 alin. (8) sau al ambelor declarații.

(2) Normele naționale pentru punerea în aplicare a cerințelor esențiale și, după caz, mijloacele acceptabile de conformitate naționale se aplică în următoarele cazuri:

- a) atunci când S.T.I. nu acoperă sau nu acoperă integral anumite aspecte care corespund cerințelor esențiale, inclusiv punctele deschise prevăzute la art. 4 alin. (6);

- b) atunci când a fost notificată neaplicarea unei/mai multor S.T.I. sau a unor părți ale acesteia/acestora în temeiul art. 7;
- c) atunci când un caz special impune aplicarea unor norme tehnice care nu sunt incluse în S.T.I. relevantă;
- d) în cazul normelor naționale utilizate pentru a specifica sistemele existente, limitate la scopul evaluării compatibilității tehnice a vehiculului cu rețeaua;
- e) în cazul rețelelor și vehiculelor care nu fac obiectul S.T.I.;
- f) ca măsură preventivă temporară de urgență, în special în urma unui accident.

Articolul 14

Notificarea normelor naționale

(1) Ministerul Transporturilor notifică Comisiei Europene și Agenției normele naționale existente prevăzute la art. 13 alin. (2) în următoarele cazuri:

- a) cu ocazia fiecărei schimbări a normelor;
- b) în momentul depunerii unei noi cereri în conformitate cu art. 7 pentru neaplicarea S.T.I.;
- c) atunci când normele naționale devin caduce după publicarea sau revizuirea respectivei S.T.I.

(2) Ministerul Transporturilor notifică textul integral al normelor naționale prevăzute la alin. (1) prin intermediul sistemului informatic corespunzător, în conformitate cu art. 27 din Regulamentul (UE) 2016/796 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate.

(3) Ministerul Transporturilor se asigură că normele naționale prevăzute la alin. (1), inclusiv cele care acoperă interfețele între vehicule și rețele, sunt ușor accesibile, sunt publice și sunt formulate cu o terminologie accesibilă tuturor părților interesate. României i se poate solicita să furnizeze informații suplimentare cu privire la normele ei naționale.

(4) Ministerul Transporturilor poate stabili noi norme naționale numai în următoarele cazuri:

- a) în cazul în care o S.T.I. nu respectă în întregime cerințele esențiale;
- b) ca măsură preventivă de urgență, în special în urma unui accident.

(5) Ministerul Transporturilor, la propunerea Autorității de Siguranță Feroviară Română, transmite prin sistemul informatic corespunzător în conformitate cu art. 27 din Regulamentul (UE) 2016/796, proiectul noii norme naționale Agenției și Comisiei Europene în vederea examinării înainte de introducerea preconizată a acesteia în sistemul juridic național, în timp util și în termenele prevăzute la art. 25 alin. (1) din acest regulament, motivând introducerea noii norme naționale. Ministerul Transporturilor se asigură că proiectul de normă este suficient de avansat pentru a permite Agenției să își desfășoare examinarea în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2016/796.

În cazul în care, în termen de două luni de la primirea proiectului de normă națională sau în termenul extins convenit în conformitate cu art. 25 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/796, Agenția nu informează Comisia Europeană și Ministerul Transporturilor cu privire la evaluarea sa, Ministerul Transporturilor poate introduce norma.

(6) După adoptarea unei noi norme naționale, România o notifică Agenției și Comisiei Europene prin intermediul sistemului informatic corespunzător în conformitate cu art. 27 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(7) În cazul măsurilor preventive de urgență, România poate adopta și aplica imediat o nouă normă națională. Această normă este notificată în conformitate cu art. 27 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2016/796 și este supusă evaluării din partea Agenției, în conformitate cu art. 26 alin. (1), (2) și (5) din acest regulament.

În cazul în care, în termen de două luni de la primirea proiectului de normă națională sau în termenul extins convenit în conformitate cu art. 25 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/796, Agenția nu informează Comisia Europeană și Ministerul Transporturilor cu privire la evaluarea sa, Ministerul Transporturilor poate introduce norma.

(8) Atunci când notifică o normă prevăzută la alin. (1) sau o nouă normă, Ministerul Transporturilor motivează necesitatea acestei norme pentru a satisface o cerință esențială care nu este deja acoperită de S.T.I. relevantă.

(9) Ministerul Transporturilor poate decide să nu notifice normele și restricțiile strict locale. În astfel de cazuri, Ministerul Transporturilor înscrie aceste norme și restricții în registrul de infrastructură prevăzut la art. 49 sau indică, în documentul de referință al rețelei prevăzut la art. 27 din Legea nr. 202/2016, documentul în care sunt publicate aceste norme și restricții.

(10) Normele naționale notificate în conformitate cu prezentul articol nu sunt supuse procedurii de notificare prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 401/2016 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană.

(11) Normele naționale care nu au fost notificate în conformitate cu prezentul articol nu se aplică în sensul prezentei hotărâri.

Articolul 15

Procedura de eliberare a declarației de verificare „CE”

(1) Pentru eliberarea declarației de verificare „CE” necesare pentru introducerea pe piață și punerea în funcțiune prevăzute la capitolul V, solicitantul solicită organismului sau organismelor de evaluare a conformității pe care l-a/le-a selectat în acest scop să aplice procedura de verificare „CE” stabilită în anexa nr. 4.

(2) Solicitantul întocmește declarația de verificare „CE” a unui subsistem. Solicitantul declară pe răspunderea sa exclusivă că subsistemul în cauză a fost supus procedurilor de verificare relevante și respectă cerințele din legislația relevantă al Uniunii Europene și orice norme naționale relevante. Declarația de verificare „CE” și documentele însoțitoare sunt date și semnate de solicitant.

(3) Atribuțiile organismului notificat responsabil de verificarea „CE” a unui subsistem încep din faza de proiectare și acoperă întreaga perioadă de producție, până la faza de recepție dinaintea introducerii pe piață sau a punerii în funcțiune a subsistemului. Acestea pot include, în conformitate cu S.T.I. relevantă, și verificarea interfețelor subsistemului în cauză cu sistemul în care este încorporat.

(4) Solicitantul este responsabil de întocmirea dosarului tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare „CE”. Acest dosar tehnic conține toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemului și, după caz, toate documentele care atestă conformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate. Dosarul trebuie să conțină, de asemenea, toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare, precum și instrucțiuni referitoare la service, verificare continuă sau periodică, reglare și întreținere.

(5) În cazul reînnoirii sau modernizării unui subsistem care duc la o modificare a dosarului tehnic și afectează valabilitatea procedurilor de verificare care au avut loc deja, solicitantul evaluează necesitatea unei noi declarații de verificare „CE”.

(6) Organismul notificat poate emite declarații intermediare de verificare pentru anumite etape ale procedurii de verificare sau anumite părți ale subsistemului.

(7) În cazul în care S.T.I. relevante permit acest lucru, organismul notificat poate emite certificate de verificare pentru unul sau mai multe subsisteme sau anumite părți ale subsistemelor respective.

(8) Ministerul Transporturilor desemnează organismul responsabil pentru desfășurarea procedurii de verificare în raport cu normele naționale. În acest sens, organismul desemnat este responsabil pentru atribuțiile pe care le implică. Fără a aduce atingere art. 30, Ministerul Transporturilor poate numi un organism notificat drept organism desemnat, în conformitate cu legislația în vigoare aplicabilă, caz în care întregul proces poate fi desfășurat de un singur organism de evaluare a conformității.

Articolul 16

Neconformitatea subsistemelor cu cerințele esențiale

(1) Atunci când constată că un subsistem structural care face obiectul unei declarații de verificare „CE” însoțită de dosarul tehnic nu este pe deplin conform cu prezenta hotărâre și, în special, nu

îndeplinește cerințele esențiale, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate solicita efectuarea de verificări suplimentare.

(2) La solicitarea Autorității de Siguranță Feroviară Române, Ministerul Transporturilor informează imediat Comisia Europeană cu privire la verificările suplimentare solicitate și prezintă motivele care le justifică.

(3) În informare se precizează dacă nerespectarea în întregime a din prezentei hotărâri se datorează:

- a) nerespectării cerințelor esențiale sau a unei S.T.I. sau aplicării incorecte a unei S.T.I.;
- b) caracterului inadecvat al unei S.T.I.

Articolul 17

Prezumția de conformitate

Elementele constitutive de interoperabilitate și subsistemele care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele esențiale acoperite de standardele respective sau de părți ale acestora.

CAPITOLUL V

Introducerea pe piață și punerea în funcțiune

Articolul 18

Autorizația pentru punerea în funcțiune a instalațiilor fixe

(1) Subsistemele de control-comandă și semnalizare terestre, energie și infrastructură se pun în funcțiune numai dacă sunt proiectate, construite și instalate în așa fel încât să îndeplinească cerințele esențiale, precum și dacă s-a primit autorizația corespunzătoare în conformitate cu alin. (3) și (4).

(2) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română autorizează punerea în funcțiune a subsistemelor de energie, infrastructură și control-comandă și semnalizare terestre care sunt amplasate sau exploatate pe teritoriul României.

(3) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română furnizează orientări detaliate cu privire la modul de obținere a autorizațiilor prevăzute în prezentul articol. Solicitanților li se pune la dispoziție în mod gratuit un document de îndrumare în care sunt descrise și explicate cerințele pentru autorizațiile respective și în care se enumeră documentele necesare. Agenția și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română cooperează în privința difuzării acestor informații.

(4) Solicitantul depune o cerere de autorizare a punerii în funcțiune a instalațiilor fixe, adresată Autorității de Siguranță Feroviară Române. Cererea este însoțită de un dosar care conține documente justificative ale:

- a) declarațiilor de verificare prevăzute la art. 15;
- b) compatibilității tehnice a subsistemelor cu sistemul în care urmează să fie integrate, stabilită pe baza S.T.I., a normelor naționale și a registrelor corespunzătoare;
- c) integrării în siguranță a acestor subsisteme, stabilită pe baza S.T.I., a normelor naționale și a metodelor de siguranță comune corespunzătoare prevăzute la art. 6 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară;
- d) în cazul subsistemelor control-comandă și semnalizare terestre care implică echipamente din Sistemul european de control al trenurilor - ETCS și/sau Sistemul global de comunicații mobile - căi ferate - GSM-R, ale deciziei favorabile a Agenției emise în conformitate cu art. 19, iar în cazul unei modificări la proiectul de caiet de sarcini sau la descrierea soluțiilor tehnice avute în vedere care au avut loc după decizia favorabilă, documente justificative ale conformității cu rezultatul procedurii prevăzute la art. 30 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2016/796.

(5) În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informații suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora.

Autoritatea de Siguranță Feroviară Română verifică în ce măsură dosarul este complet, relevant și coerent, iar în cazul echipamentelor ERTMS terestre, conformitatea cu decizia favorabilă a Agenției

emisă în conformitate cu art. 19 și, după caz, conformitatea cu rezultatul procedurii prevăzute la art. 30 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2016/796. În urma acestei verificări, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română eliberează autorizația pentru punere în funcțiune a instalațiilor fixe sau informează solicitantul asupra deciziei sale negative în termen de patru luni de la primirea tuturor informațiilor relevante.

(6) În cazul reînnoirii sau modernizării subsistemelor existente, solicitantul trimite Autorității de Siguranță Feroviară Române un dosar care descrie proiectul. În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informații suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, în cooperare cu Agenția în cazul proiectelor ERTMS terestre, examinează dosarul și decide dacă este necesară o nouă autorizație pentru punere în funcțiune, pe baza următoarelor criterii:

a) nivelul general de siguranță al subsistemului în cauză poate fi afectat negativ de lucrările avute în vedere;

b) acest lucru este impus de S.T.I. relevante;

c) acest lucru este impus de planul național de punere în aplicare stabilit;

d) se fac modificări ale valorilor parametrilor pe baza cărora a fost deja acordată autorizația.

Autoritatea de Siguranță Feroviară Română își adoptă decizia în termen de patru luni de la primirea tuturor informațiilor relevante.

(7) Decizia de refuz al unei autorizații pentru punere în funcțiune a instalațiilor fixe este justificată în mod corespunzător de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română. În termen de o lună de la primirea deciziei negative, solicitantul poate depune o cerere prin care solicită Autorității de Siguranță Feroviară Române să își revizuiască decizia. Cererea este însoțită de o justificare. Autoritatea de Siguranță Feroviară Română are la dispoziție două luni de la data primirii cererii de revizuire pentru a-și confirma sau revoca decizia. În cazul în care decizia negativă a Autorității de Siguranță Feroviară Române este confirmată, solicitantul o poate contesta și se soluționează potrivit reglementărilor legale în vigoare referitoare la contenciosul administrativ.

Articolul 19

Punerea în aplicare armonizată a ERTMS în Uniunea Europeană

(1) În cazul subsistemelor control-comandă și semnalizare terestre care implică ETCS și/sau GSM-R, Agenția asigură punerea în aplicare armonizată a ERTMS în Uniunea Europeană.

(2) În vederea asigurării punerii în aplicare armonizate a ERTMS și a interoperabilității la nivelul Uniunii Europene, înainte de orice cerere de oferte referitoare la echipamentele ERTMS terestre, Agenția verifică faptul că soluțiile tehnice avute în vedere sunt în deplină conformitate cu S.T.I. relevante și sunt, prin urmare, pe deplin interoperabile.

(3) Solicitantul depune o cerere de aprobare din partea Agenției. Cererea privind anumite proiecte ERTMS individuale sau o combinație de proiecte ERTMS, o linie de cale ferată, un grup de linii de cale ferată sau o rețea, este însoțită de un dosar care cuprinde:

a) proiectul de caiet de sarcini sau descrierea soluțiilor tehnice avute în vedere;

b) documente justificative privind condițiile necesare pentru compatibilitatea tehnică și operațională a subsistemului cu vehiculele prevăzute să fie utilizate pe rețeaua relevantă;

c) documente justificative privind conformitatea soluțiilor tehnice avute în vedere cu S.T.I. relevante;

d) orice alte documente relevante, precum avizele Autorității de Siguranță Feroviară Română și/sau a celorlalte autorități naționale de siguranță din statele membre ale Uniunii Europene, declarațiile de verificare sau certificatele de conformitate.

Cererea respectivă și informații cu privire la toate cererile, etapele procedurilor relevante și rezultatul acestora, precum și, dacă este cazul, cererile și deciziile comisiei pentru soluționarea contestațiilor se transmit prin intermediul ghișeiului unic prevăzut la art. 12 din Regulamentul (UE) 2016/796.

Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate emite un aviz cu privire la cererea de aprobare, fie solicitantului înainte de data de depunere a cererii, fie Agenției după depunerea cererii.

(4) În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, Agenția informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informații suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora.

Agenția emite o decizie favorabilă sau informează solicitantul asupra deficiențelor posibile în termen de două luni de la primirea tuturor informațiilor relevante. Agenția își întemeiază avizul pe dosarul solicitantului și pe eventualul aviz din partea Autorității de Siguranță Feroviară Română și/sau a celorlalte autorități naționale de siguranță din statele membre ale Uniunii Europene.

În cazul în care este de acord cu deficiențele identificate de Agenție, solicitantul rectifică concepția proiectului și depune la Agenție o nouă cerere de aprobare.

În cazul în care solicitantul nu este de acord cu deficiențele identificate de Agenție, se aplică procedura prevăzută la alin. (5).

În cazul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. a), solicitantul nu solicită o nouă evaluare.

(5) În cazul în care decizia Agenției nu este favorabilă, aceasta trebuie să fie justificată în mod corespunzător. Solicitantul poate depune, în termen de o lună de la primirea unei astfel de decizii, o cerere motivată de revizuire a deciziei. Agenția își confirmă sau modifică decizia în termen de două luni de la data primirii cererii. În cazul în care Agenția își confirmă decizia inițială, solicitantul are dreptul să o conteste în fața comisiei pentru soluționarea contestațiilor instituite în temeiul art. 55 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(6) În cazul unei modificări a proiectului de caiet de sarcini sau a descrierii soluției tehnice avute în vedere care are loc după decizia afirmativă, solicitantul informează Agenția și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română/autoritățile naționale de siguranță din statele membre ale Uniunii Europene prin intermediul ghișeului unic prevăzut la art. 12 din Regulamentul (UE) 2016/796, fără întârzieri nejustificate, caz în care se aplică prevederile art. 30 alin. (2) din acest regulament.

Articolul 20

Introducerea pe piață a subsistemelor mobile

(1) Subsistemele mobile se introduc pe piață de către solicitant numai dacă sunt proiectate, construite și asamblate în așa fel încât să îndeplinească cerințele esențiale.

(2) În special, solicitantul se asigură că a fost furnizată declarația de verificare relevantă.

Articolul 21

Autorizația de introducere pe piață a unui vehicul

(1) Solicitantul introduce vehiculul pe piață numai după ce a primit autorizația de introducere pe piață a vehiculului eliberată de către Agenție în conformitate cu alin. (5) - (7) sau de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română în conformitate cu alin. (8).

(2) În cererea sa de autorizare de introducere pe piață a vehiculului, solicitantul specifică zona de utilizare a vehiculului. Cererea include dovezi care arată că a fost verificată compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua din zona de utilizare a acestuia.

(3) Cererea de autorizare de introducere pe piață a vehiculului trebuie să fie însoțită de un dosar privind vehiculul sau tipul de vehicul, inclusiv documente justificative cu privire la:

a) introducerea pe piață a subsistemelor mobile din care este compus vehiculul în conformitate cu art. 20, pe baza declarației de verificare „CE”;

b) compatibilitatea tehnică a subsistemelor prevăzute la lit. a) în cadrul vehiculului, stabilită pe baza S.T.I. relevante și, după caz, a normelor naționale;

c) integrarea în siguranță a subsistemelor prevăzute la lit. a) în cadrul vehiculului, stabilită pe baza S.T.I. relevante și, după caz, a normelor naționale, precum și a metodelor de siguranță comune prevăzute la art. 6 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară;

d) compatibilitatea tehnică a vehiculului cu rețeaua din zona de utilizare a acestuia, stabilită pe baza S.T.I. relevante și, după caz, a normelor naționale, a registrului de infrastructură, precum și a metodelor de siguranță comune privind evaluarea riscurilor prevăzute la art. 6 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară.

Cererea respectivă și informații cu privire la toate cererile, etapele procedurilor relevante și rezultatul acestora, precum și, dacă este cazul, cererile și deciziile comisiei pentru soluționarea contestațiilor se transmit prin intermediul ghișeului unic prevăzut la art. 12 din Regulamentul (UE) 2016/796.

Ori de câte ori sunt necesare teste pentru obținerea unor dovezi documentare cu privire la compatibilitatea tehnică prevăzută la lit. b) și d), Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate emite o autorizație temporară pe baza căroră solicitantul să utilizeze vehiculul pentru verificări tehnice în rețea. Administratorul de infrastructură, în consultare cu solicitantul, depune toate eforturile pentru a garanta că orice test se poate efectua în termen de trei luni de la data primirii cererii solicitantului. Dacă este cazul, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română ia măsuri pentru a asigura efectuarea testelor.

(4) Agenția sau, în cazul alin. (8), Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, emite autorizații de introducerea pe piață a vehiculelor sau informează solicitantul asupra deciziei sale negative în termen de patru luni de la primirea tuturor informațiilor relevante din partea solicitantului. Agenția sau, după caz, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română aplică modalitățile practice privind procedura de autorizare, care urmează să fie instituite într-un act de punere în aplicare adoptat de Comisia Europeană. Aceste autorizații permit vehiculelor să fie introduse pe piața Uniunii Europene.

(5) Agenția eliberează autorizații de introducerea pe piață a vehiculelor în cazul vehiculelor care au o zonă de utilizare în România sau în mai multe state membre ale Uniunii Europene. Pentru a emite astfel de autorizații, Agenția:

a) evaluează elementele dosarului specificate la alin. (3) lit. b), c) și d) pentru a verifica în ce măsură dosarul este complet, relevant și coerent în raport cu S.T.I. relevante;

b) transmite dosarul solicitantului către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română pentru a-l evalua, dacă zona de utilizare preconizată este în România, care verifică dacă acesta este complet, corespunzător și coerent în conformitate cu alin. (3) lit. d) și cu elementele prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și c) în raport cu normele naționale relevante.

În cadrul evaluărilor efectuate în temeiul lit. a) și b) și în cazul unor dubii justificate, Agenția sau Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate solicita efectuarea de teste în rețea. Pentru a facilita aceste teste, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate emite o autorizație temporară solicitantului în vederea utilizării vehiculului pentru teste în rețea. Administratorul de infrastructură depune toate eforturile pentru a asigura efectuarea oricărui test de acest tip în termen de trei luni de la cererea Agenției sau a Autorității de Siguranță Feroviară Române.

(6) În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, Agenția informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informații suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Pentru a evalua măsura în care dosarul este complet, relevant și coerent, Agenția poate evalua totodată și elementele specificate la alin. (3) lit. d).

Agenția ține seama pe deplin de evaluările realizate în temeiul alin. (5) înainte de a lua o decizie privind emiterea autorizației de introducere pe piață a vehiculului. Agenția emite autorizația de introducere pe piață sau informează solicitantul asupra deciziei sale negative în termen de patru luni de la primirea tuturor informațiilor relevante.

În eventualitatea neaplicării uneia/mai multor S.T.I. sau a unor părți ale acesteia/acestora astfel cum se prevede la art. 7, Agenția eliberează autorizația pentru vehicul numai după aplicarea procedurii prevăzute la articolul respectiv.

Agenția își asumă responsabilitatea deplină pentru autorizațiile pe care le eliberează.

(7) În cazul în care Agenția nu este de acord cu o evaluare negativă desfășurată de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română în temeiul alin. (5) lit. b), aceasta informează Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, prezentând motivele dezacordului său. Agenția și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română cooperează în vederea convenirii asupra unei evaluări reciproc acceptabile. Dacă este cazul, conform deciziei Agenției și Autorității de Siguranță Feroviară Română, acest proces îl implică și pe solicitant. Dacă nu s-a putut conveni o evaluare reciproc acceptabilă în termen de o lună de la data la care Agenția a informat Autoritatea de Siguranță Feroviară Română de dezacordul său, Agenția își adoptă decizia finală, cu excepția cazului în care Autoritatea de Siguranță Feroviară Română a transmis chestiunea în vederea arbitrajului către comisia pentru soluționarea contestațiilor instituită în temeiul art. 55 din Regulamentul (UE) 2016/796. Comisia pentru soluționarea contestațiilor decide asupra

confirmării proiectului de decizie a Agenției în termen de o lună de la depunerea cererii din partea Autorității de Siguranță Feroviară Română.

În cazul în care comisia pentru soluționarea contestațiilor este de acord cu Agenția, aceasta din urmă poate adopta imediat o decizie.

În cazul în care comisia pentru soluționarea contestațiilor este de acord cu evaluarea negativă a Autorității de Siguranță Feroviară Română, Agenția eliberează o autorizație cu o zonă de utilizare care exclude porțiunile din rețea care au primit o evaluare negativă.

În cazul în care Agenția nu este de acord cu o evaluare pozitivă efectuată de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română în temeiul alin. (5) lit. b), aceasta informează Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, prezentând motivele dezacordului său. Agenția și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română cooperează în vederea convenirii unei evaluări reciproc acceptabile. Dacă este cazul, conform deciziei Agenției și Autorității de Siguranță Feroviară Română, acest proces îl implică și pe solicitant. Dacă nu s-a putut conveni o evaluare reciproc acceptabilă în termen de o lună de la data la care Agenția a informat Autoritatea de Siguranță Feroviară Română de dezacordul său, Agenția își adoptă decizia finală.

(8) În cazul în care zona de utilizare este limitată la una sau mai multe rețele din România, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate, asumându-și responsabilitatea și dacă acest lucru este cerut de solicitant, să elibereze autorizația de introducere pe piață a vehiculului. Pentru a elibera astfel de autorizații, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română evaluează dosarul în funcție de elementele stabilite la alin. (3) și conform procedurilor care urmează să fie instituite în actul de punere în aplicare adoptat de Comisia Europeană. În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informații suplimentare relevante. Autorizația este valabilă și fără extinderea zonei de utilizare pentru vehiculele care circulă la stațiile de cale ferată din statele membre ale Uniunii Europene învecinate cu caracteristici similare ale rețelelor, atunci când respectivele stații sunt aproape de frontieră, în urma consultării autorităților naționale de siguranță din aceste state. Consultarea poate avea loc pentru fiecare caz în parte sau poate fi stabilită în contextul unui acord transfrontalier între Autoritatea de Siguranță Feroviară Română și autoritatea națională de siguranță din statul membru al Uniunii Europene învecinat.

În cazul în care zona de utilizare este limitată la teritoriul României și în cazul neaplicării uneia/mai multor S.T.I. sau a unor părți ale acesteia/acestora prevăzute la art. 7, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română eliberează autorizația pentru vehicul numai după aplicarea procedurii prevăzute la articolul respectiv.

Autoritatea de Siguranță Feroviară Română își asumă responsabilitatea deplină pentru autorizațiile pe care le eliberează.

(9) Autorizațiile de introducere pe piață a vehiculelor trebuie să prevadă:

- a) zona/zonelor de utilizare a vehiculului;
- b) valorile parametrilor stabiliți în S.T.I. și, după caz, în normele naționale, pentru verificarea compatibilității tehnice dintre vehicul și zona/zonelor de utilizare a acestuia;
- c) conformitatea vehiculului cu S.T.I. și seturile de norme naționale relevante, în ceea ce privește parametrii prevăzuți la lit. b);
- d) condițiile de utilizare a vehiculului și alte restricții.

(10) Orice decizie prin care se refuză autorizația de introducere pe piață a unui vehicul sau excluderea unei părți a rețelei în conformitate cu o evaluare negativă prevăzută la alin. (7) se justifică în mod corespunzător. În termen de o lună de la primirea deciziei negative, solicitantul poate solicita Agenției sau Autorității de Siguranță Feroviară Române, după caz, revizuirea deciziei. Agenția sau Autoritatea de Siguranță Feroviară Română au la dispoziție două luni de la data primirii cererii de revizuire pentru a-și confirma sau revoca decizia.

În cazul în care decizia negativă a Agenției este confirmată, solicitantul o poate contesta în fața comisiei pentru soluționarea contestațiilor instituită în temeiul art. 55 din Regulamentul (UE) 2016/796.

În cazul în care decizia negativă a Autorității de Siguranță Feroviară Române este confirmată, solicitantul o poate contesta și se soluționează potrivit reglementărilor legale în vigoare referitoare la contenciosul administrativ.

(11) În cazul reînnoirii sau modernizării vehiculelor existente care dețin deja o autorizație de introducere pe piață a vehiculului, este necesară o nouă autorizație de introducere pe piață a vehiculului în cazul în care:

a) se aduc modificări valorilor parametrilor prevăzuți la alin. (9) lit. b) care se situează în afara gamei parametrilor acceptabili, conform definiției din S.T.I.;

b) nivelul general de siguranță al vehiculului în cauză poate fi afectat negativ de lucrările avute în vedere;

c) acest lucru este impus de S.T.I. relevante.

(12) În cazul în care dorește să extindă zona de utilizare a unui vehicul deja autorizat, solicitantul adaugă la dosar documentele corespunzătoare prevăzute la alin. (3) cu privire la zona de utilizare suplimentară. Solicitantul transmite dosarul Agenției care, după îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (4) - (7), eliberează o autorizație actualizată care acoperă zona de utilizare extinsă.

În cazul în care solicitantul a primit o autorizație pentru un vehicul în conformitate cu alin. (8) și dorește să îi extindă zona de utilizare în România, acesta adaugă la dosar documentele corespunzătoare prevăzute la alin. (3) cu privire la zona de utilizare suplimentară. Solicitantul transmite dosarul Autorității de Siguranță Feroviară Române care, după îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (8), eliberează o autorizație actualizată ce acoperă zona de utilizare extinsă.

(13) În sensul alin. (5) și (6), Agenția și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, prin Autoritatea Feroviară Română - AFER, încheie acorduri de cooperare în conformitate cu art. 76 din Regulamentul (UE) 2016/796. Acordurile respective pot fi sub forma unor acorduri specifice sau a unor acorduri-cadru și pot implica numai Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, prin Autoritatea Feroviară Română - AFER, sau mai multe autorități naționale de siguranță din statele membre ale Uniunii Europene. Acordurile de cooperare conțin o descriere detaliată a atribuțiilor și condițiilor pentru rezultatele preconizate, a termenelor pentru realizarea acestora și a repartizării taxelor care trebuie plătite de solicitant. Acestea pot include, de asemenea, acorduri de cooperare specifice în cazul rețelelor care necesită expertize tehnice specifice din punct de vedere geografic sau istoric, în vederea reducerii sarcinii administrative și a costurilor suportate de solicitant. În cazul în care aceste rețele sunt izolate de restul sistemului feroviar, acordurile de cooperare specifice pot include posibilitatea delegării atribuțiilor către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, prin Autoritatea Feroviară Română - AFER, atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura alocarea eficientă și proporțională a resurselor pentru autorizare. Aceste acorduri trebuie să fie în vigoare înainte ca Agenția să îndeplinească atribuțiile de autorizare.

(14) Prezentul articol nu se aplică vagoanelor de marfă sau vagoanelor de călători care sunt utilizate în comun cu țările terțe din vecinătatea României, al căror ecartament este diferit de cel al rețelei feroviare din România și care sunt autorizate conform unei alte proceduri de autorizare a vehiculelor. Normele care reglementează procedura de autorizare a acestor vehicule sunt publicate și notificate Comisiei Europene. Conformitatea acestor vehicule cu cerințele esențiale ale prezentei hotărâri este asigurată de operatorul de transport feroviar în cauză, în contextul sistemului său de management al siguranței. Dacă normele respective nu sunt conforme cu prezenta hotărâre, Ministerul Transporturilor și Comisia Europeană pot coopera pentru a stabili măsurile corespunzătoare care trebuie luate, implicând, dacă este necesar, organisme internaționale relevante.

(15) Ministerul Transporturilor poate decide să nu aplice prezentul articol în cazul locomotivelor sau al trenurilor autopropulsate care sosesc din țări terțe din vecinătatea României și care sunt destinate să circule până la o stație de cale ferată situată în apropierea frontierei de pe teritoriul României și desemnată pentru operațiuni transfrontaliere. Conformitatea acestor vehicule cu cerințele esențiale ale prezentei hotărâri este asigurată de operatorul de transport feroviar în cauză, în contextul sistemului său de management al siguranței și, dacă este cazul, în conformitate cu art. 10 alin. (9) din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară.

Articolul 22

Înmatricularea vehiculelor autorizate în vederea introducerii pe piață

(1) Înainte de utilizarea pentru prima dată a unui vehicul și după ce autorizația de introducere pe piață a fost acordată în conformitate cu art. 21, vehiculul este înmatriculat într-un registru al vehiculelor, astfel cum este prevăzut la art. 47, la cererea deținătorului.

(2) În cazul în care zona de utilizare a unui vehicul este limitată la teritoriul României, vehiculul este înmatriculat în Registrul național al vehiculelor.

(3) În cazul în care zona de utilizare a unui vehicul acoperă teritoriul mai multor state membre ale Uniunii Europene, vehiculul respectiv este înmatriculat în unul dintre statele membre vizate.

Articolul 23

Verificări anterioare utilizării vehiculelor autorizate

(1) Înainte de a utiliza un vehicul în zona de utilizare specificată în autorizația de introducere pe piață, operatorul de transport feroviar verifică:

a) dacă vehiculul a fost autorizat pentru introducerea pe piață în conformitate cu art. 21 și dacă este înmatriculat corespunzător;

b) dacă vehiculul este compatibil cu ruta pe baza registrului de infrastructură, a S.T.I. relevante sau a oricărei informații relevante care urmează să fie furnizată de administratorul de infrastructură gratuit și într-un termen rezonabil, în cazul în care un astfel de registru nu există sau este incomplet;

c) dacă vehiculul este integrat în mod corespunzător în compunerea trenului în care este destinat să fie utilizat, luându-se în considerare sistemul de management al siguranței prevăzut la art. 9 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară și S.T.I. privind exploatarea și gestionarea traficului.

(2) În sensul alin. (1), operatorul de transport feroviar poate efectua teste în colaborare cu administratorul de infrastructură.

Administratorul de infrastructură, în consultare cu solicitantul, depune toate eforturile pentru a garanta că orice test se poate efectua în termen de trei luni de la data primirii cererii solicitantului.

Articolul 24

Autorizația de tip a vehiculelor

(1) Agenția sau Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, după caz, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21, poate să acorde autorizații de tip ale vehiculelor. Cererea de autorizare de tip a vehiculelor și informații cu privire la toate cererile, etapele procedurilor relevante și rezultatul acestora, precum și, dacă este cazul, cererile și deciziile comisiei pentru soluționarea contestațiilor se transmit prin intermediul ghișeului unic prevăzut la art. 12 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(2) În cazul în care Agenția sau Autoritatea de Siguranță Feroviară Română eliberează o autorizație de introducere pe piață a unui vehicul, aceasta eliberează simultan, la cererea solicitantului, autorizația de tip a vehiculului, care se referă la aceeași zonă de utilizare a vehiculului.

(3) În cazul unor modificări aduse oricărei dispoziții relevante din S.T.I. sau din normele naționale pe baza cărora s-a eliberat o autorizație de tip pentru un vehicul, S.T.I. sau norma națională stabilește dacă autorizația de tip a vehiculului respectiv deja acordată rămâne valabilă sau trebuie reînnoită. Dacă autorizația respectivă trebuie reînnoită, verificările efectuate de Agenție sau de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română nu pot viza decât normele modificate.

(4) Comisia Europeană stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modelul declarației de conformitate cu tipul.

(5) Declarația de conformitate cu tipul se întocmește în conformitate cu:

a) procedurile de verificare ale S.T.I. relevante;

b) în cazul în care nu se aplică S.T.I., procedurile de evaluare a conformității definite în modulele B+D, B+F și H1 din Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului.

(6) Autorizațiile de tip ale vehiculelor se înregistrează în Registrul european al tipurilor de vehicule autorizate în conformitate cu art. 48.

Articolul 25

Conformitatea vehiculelor cu un tip de vehicul autorizat

(1) Un vehicul sau o serie de vehicule care sunt în conformitate cu un tip de vehicul autorizat primesc, fără verificări suplimentare, o autorizație pentru vehicul în conformitate cu art. 21 pe baza unei declarații de conformitate cu tipul de vehicul respectiv, depusă de solicitant.

(2) Reînnoirea autorizației unui tip de vehicul prevăzută la art. 24 alin. (3) nu afectează autorizațiile de introducere pe piață a vehiculelor deja emise pe baza autorizației anterioare de introducere a aceluși tip de vehicul pe piață.

Articolul 26

Neconformitatea vehiculelor sau a tipurilor de vehicule cu cerințele esențiale

(1) În cazul în care un operatorul de transport feroviar constată, în timpul exploatarei, că un vehicul pe care îl utilizează nu respectă una dintre cerințele esențiale aplicabile, acesta ia măsurile corective necesare pentru a aduce vehiculul în stare de conformitate. În plus, operatorul poate informa Agenția, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română și alte autorități naționale de siguranță vizate din statele membre ale Uniunii Europene cu privire la măsurile luate. Dacă operatorul de transport feroviar deține dovezi conform cărora situația de neconformitate exista deja la momentul eliberării autorizației de introducere pe piață a vehiculului respectiv, acesta informează Agenția, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română și alte autorități naționale de siguranță vizate din statele membre ale Uniunii Europene.

(2) În cazul în care constată, de exemplu în cadrul procesului de supraveghere prevăzut la art. 17 din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară, că un vehicul sau un tip de vehicul căruia i s-a eliberat o autorizație de introducere pe piață de către Agenție sau de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, utilizat conform destinației sale, nu respectă una dintre cerințele esențiale aplicabile, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română informează operatorul de transport feroviar care utilizează vehiculul sau tipul de vehicul și îi solicită să ia măsurile corective necesare pentru a aduce vehiculul/vehiculele în stare de conformitate. Autoritatea de Siguranță Feroviară Română informează Agenția și alte autorități naționale de siguranță vizate din statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv cele dintr-un stat în care o cerere de autorizare a introducerii pe piață a unui vehicul de același tip este în curs de desfășurare.

(3) Atunci când, în cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), măsurile corective luate de operatorul de transport feroviar nu asigură conformitatea cu cerințele esențiale aplicabile, iar această neconformitate reprezintă un risc major la adresa siguranței, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate aplica măsuri temporare de siguranță în temeiul atribuțiilor sale de supraveghere, în conformitate cu art. 17 alin. (6) din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară. Măsuri de siguranță temporare sub forma unei suspendări a autorizației de tip a vehiculului pot fi aplicate în paralel de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română sau de către Agenție și sunt supuse controlului jurisdicțional și procedurii de arbitraj prevăzute la art. 21 alin. (7).

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3), în urma unei examinări a eficacității măsurilor luate pentru contracararea riscului major la adresa siguranței, Agenția sau Autoritatea de Siguranță Feroviară Română care a eliberat autorizația poate decide să o revoce sau să o modifice, atunci când se demonstrează că o cerință esențială nu a fost respectată la momentul emiterii autorizației. În acest scop, decizia este adusă la cunoștința deținătorului autorizației de introducere pe piață sau al autorizației de tip a vehiculului, cu specificarea motivelor care au stat la baza deciziei. În termen de o lună de la primirea deciziei Agenției sau a Autorității de Siguranță Feroviară Română, deținătorul autorizației poate cere acestora revizuirea deciziei. În acest caz, decizia de revocare se suspendă cu titlu temporar. Agenția sau Autoritatea de Siguranță Feroviară Română au la dispoziție o lună de la data primirii cererii de revizuire pentru a-și confirma sau revoca decizia.

Dacă este necesar, în cazul unui dezacord între Agenție și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română referitor la nevoia de a limita sau revoca autorizația, se aplică procedura de arbitraj prevăzută la art. 21 alin. (7). În cazul în care, în urma aplicării procedurii respective, autorizația acordată vehiculului nu este limitată sau revocată, măsurile de siguranță temporare menționate la alin. (3) se suspendă.

(5) În cazul în care decizia Agenției este confirmată, deținătorul autorizației acordate vehiculului o poate contesta în fața comisiei pentru soluționarea contestațiilor desemnate în temeiul art. 55 din Regulamentul (UE) 2016/796 în termenul menționat la art. 59 din acest regulament. În cazul în care decizia Autorității de Siguranță Feroviară Române este confirmată, deținătorul autorizației acordate vehiculului o poate contesta în termen de două luni de la notificarea deciziei, care se soluționează potrivit reglementărilor legale în vigoare referitoare la contenciosul administrativ.

(6) Atunci când Agenția decide să revoce sau să modifice o autorizație de introducere pe piață pe care a acordat-o, aceasta informează imediat Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, precum și celelalte autorități naționale de siguranță din statele membre ale Uniunii Europene, prezentând motivele deciziei sale.

Atunci când Autoritatea de Siguranță Feroviară Română sau o altă autoritate națională de siguranță decide să revoce o autorizație de introducere pe piață pe care a acordat-o, aceasta informează de îndată Agenția și prezintă motivele deciziei sale. Agenția informează apoi celelalte autorități naționale de siguranță.

(7) Decizia Agenției sau a Autorității de Siguranță Feroviară Române de a revoca autorizația se consemnează în registrul corespunzător al vehiculelor, în conformitate cu art. 22 sau, în cazul unei autorizații de tip de vehicul, în registrul european al tipurilor de vehicule autorizate, în conformitate cu art. 24 alin. (7). Agenția și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română se asigură că operatorii de transport feroviar care utilizează vehicule similare vehiculului sau tipului de vehicul care face obiectul unei revocări sunt informate în mod corespunzător. Astfel de operatori de transport feroviar sunt obligați în primul rând să verifice dacă există aceeași problemă de neconformitate. În acest caz, se aplică procedura prevăzută în prezentul articol.

(8) Dacă o autorizație de introducere pe piață este revocată, vehiculul vizat nu se mai utilizează, iar zona sa de utilizare nu poate fi extinsă. Dacă o autorizație de tip a vehiculului este revocată, vehiculele construite în baza sa nu pot fi introduse pe piață sau trebuie retrase, în cazul în care au fost deja introduse pe piață. O nouă autorizație poate fi solicitată în temeiul procedurii prevăzute la art. 21, în cazul vehiculelor individuale, sau la art. 24, în cazul tipurilor de vehicule.

(9) În cazul în care, în situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2), neconformitatea cu cerințele esențiale se limitează la o parte a zonei de utilizare a vehiculului vizat și respectiva neconformitate exista deja la momentul emiterii autorizației de introducere pe piață, autorizația se modifică pentru a exclude părțile zonei de utilizare respective.

CAPITOLUL VI

Organismele de evaluare a conformității

Articolul 27

Autoritatea de notificare

(1) Ministerul Transporturilor este responsabil de instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea, notificarea și monitorizarea organismelor de evaluare a conformității, inclusiv conformitatea cu prevederile art. 34.

(2) Ministerul Transporturilor notifică Comisia Europeană și alte organisme ale statelor membre ale Uniunii Europene autorizate să îndeplinească atribuții de evaluare a conformității ca părți terțe, astfel cum se prevede la art. 10 alin. (2) și art. 15 alin. (1). Ministerul Transporturilor informează Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la organismele desemnate prevăzute la art. 15 alin. (8).

(3) Evaluarea și monitorizarea organismelor de evaluare a conformității, inclusiv conformitatea cu prevederile art. 34, se face de către Ministerul Transporturilor conform unei metodologii de evaluare și monitorizare a organismelor de evaluare a conformității, aprobată de ministrul transporturilor.

Articolul 28

Cerințe referitoare la autoritatea de notificare

Autoritatea de notificare:

- a) este instituită în așa fel încât să se evite orice conflict de interese cu organismele de evaluare a conformității;
- b) este organizată și funcționează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale;
- c) este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea unui organism de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, diferite de cele care au efectuat evaluarea;
- d) nu oferă și nu prestează activități care sunt realizate de organismele de evaluare a conformității sau servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale;
- e) garantează confidențialitatea informațiilor obținute;
- f) are la dispoziție un număr suficient de personal competent pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor sale. În activitatea de evaluare și monitorizare a organismelor de evaluare a conformității, Ministerul Transporturilor poate colabora cu experți din cadrul Autorității de Siguranță Feroviară Română și/sau din cadrul sistemului feroviar.

Articolul 29

Obligația autorității de notificare de a furniza informații

Ministerul Transporturilor informează Comisia Europeană în legătură cu procedurile lor de evaluare, notificare și monitorizare a organismelor de evaluare a conformității și în legătură cu orice modificări aduse acestor proceduri.

Articolul 30

Organisme de evaluare a conformității

(1) În scopul notificării, un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (2) - (7) și la art. 31 și 32.

(2) Organismul de evaluare a conformității este înființat în temeiul legislației naționale și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformității este capabil să îndeplinească toate atribuțiile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite prin S.T.I. relevantă și în legătură cu care a fost notificat, indiferent dacă acele atribuții sunt îndeplinite de acest organism sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de produse pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

a) personalul necesar, care deține cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a îndeplini atribuțiile de evaluare a conformității;

b) descrierile relevante ale procedurilor în concordanță cu care se realizează evaluarea conformității, asigurându-se transparența și posibilitatea de a aplica respectivele proceduri. Organismul dispune de politici și proceduri corespunzătoare care să facă o distincție clară între atribuțiile pe care le îndeplinește în calitate de organism de evaluare a conformității notificat și orice alte activități;

c) procedurile corespunzătoare pentru desfășurarea activităților sale, care țin seama de dimensiunea unui operator economic, de sectorul său de activitate, de structura acestuia, de gradul de complexitate al tehnologiei produsului în cauză și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității dispune de mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător atribuțiile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității și are acces la toate echipamentele sau bazele materiale necesare.

(4) Organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere cu excepția cazului în care răspunderea este asumată de stat în conformitate cu legislația națională sau dacă statul este direct responsabil de evaluarea conformității.

(5) Personalul unui organism de evaluare a conformității păstrează secretul profesional în privința tuturor informațiilor obținute în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale în temeiul S.T.I. relevante sau al oricărei dispoziții din legislația națională care o pune în aplicare, cu excepția informațiilor legate de autoritățile competente din România. Drepturile de autor sunt protejate.

(6) Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante și la activitățile grupului de coordonare a organismelor de evaluare a conformității notificate, înființat în temeiul legislației relevante a Uniunii Europene, sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activități, și aplică, ca îndrumări generale deciziile administrative și documentele rezultate din activitatea acestui grup.

(7) Organismele de evaluare a conformității notificate pentru subsistemele control-comandă și semnalizare terestră și/sau la bord participă la activitățile grupului ERTMS prevăzut la art. 29 din Regulamentul (UE) 2016/796 sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activități. Organismele de evaluare a conformității respectă orientările rezultate din activitatea acestui grup. În cazul în care consideră că este inadecvat sau imposibil să aplice aceste orientări, organismele de evaluare a conformității în cauză transmit comentariile lor către grupul de lucru ERTMS spre dezbateră, în vederea îmbunătățirii continue a orientărilor.

Articolul 31

Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității

(1) Organismul de evaluare a conformității este un organism terț, independent de organizația sau de producătorul produsului pe care îl evaluează.

Un organism care aparține de o asociație de operatori economici sau de o federație profesională care reprezintă operatorii economici implicați în proiectarea, producerea, furnizarea, asamblarea, utilizarea sau întreținerea produselor pe care le evaluează poate fi considerat a fi un astfel de organism, cu condiția să demonstreze că este independent și că nu există un conflict de interese.

(2) Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității, a personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare al acestora este garantată.

(3) Un organism de evaluare a conformității, personalul de conducere de nivel superior al acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu pot fi proiectantul, producătorul, furnizorul, instalatorul, cumpărătorul, proprietarul, utilizatorul sau operatorul de întreținere al produselor pe care le evaluează, nici reprezentantul autorizat al vreuneia dintre aceste părți. Acest lucru nu împiedică utilizarea produselor evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea acestor produse în scopuri personale.

(4) Un organism de evaluare a conformității, personalul de conducere de nivel superior al acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu pot fi direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construirea, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea produselor respective sau să reprezinte părțile angajate în aceste activități. Aceștia nu se angajează în nicio activitate care poate intra în conflict cu aprecierea/hotărârea lor independentă sau cu integritatea lor în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Această interdicție se aplică în special serviciilor de consultanță.

(5) Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

(6) Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora desfășoară activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt nivel de integritate profesională și cu competența tehnică necesară în domeniul specific și nu sunt supuși nici unor presiuni sau stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența aprecierea/hotărârea sau rezultatele activităților lor de evaluare a conformității, în special în ceea ce privește persoanele sau grupurile de persoane care au un interes legat de rezultatele acestor activități.

Articolul 32

Personalul organismelor de evaluare a conformității

(1) Personalul responsabil cu îndeplinirea activităților de evaluare a conformității dispune de următoarele competențe:

a) formare tehnică și profesională solidă care să acopere toate activitățile de evaluare a conformității pentru care a fost notificat organismul de evaluare a conformității;

b) cunoașterea satisfăcătoare a cerințelor evaluărilor pe care le efectuează și autoritatea corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;

c) cunoașterea și înțelegerea corespunzătoare a cerințelor esențiale, a standardelor armonizate aplicabile și a dispozițiilor relevante din legislația Uniunii Europene și din regulamentele de punere în aplicare al acestuia;

d) capacitatea de a întocmi certificate, evidențe și rapoarte care să demonstreze că au fost realizate evaluări.

(2) Remunerația personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare ale unui organism de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele evaluărilor respective.

Articolul 33

Prezumția de conformitate a unui organism de evaluare a conformității

În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea sa cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți ale acestora se presupune că acesta se conformează cerințelor prevăzute la art. 30 - 32, în măsura în care aceste cerințe sunt reglementate de standardele armonizate aplicabile.

Articolul 34

Filiale și subcontractanți ai organismelor notificate

(1) În cazul în care un organism notificat subcontractează anumite atribuții referitoare la evaluarea conformității sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele prevăzute la art. 30 - 32 și informează Ministerul Transporturilor în acest sens.

(2) Organismele notificate își asumă întreaga responsabilitate pentru atribuțiile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.

(3) Activitățile organismelor notificate pot fi subcontractate sau îndeplinite de o filială doar cu acordul clientului.

(4) Organismele notificate pun la dispoziția Ministerului Transporturilor documentele relevante referitoare la evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și la activitățile desfășurate de aceștia în temeiul S.T.I. relevante.

Articolul 35

Organisme interne acreditate

(1) Solicitanții pot recurge la un organism intern acreditat pentru a realiza activitățile de evaluare a conformității în scopul aplicării procedurilor stabilite în modulele A1, A2, C1 sau C2 prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE și modulele CA1 și CA2 prevăzute în anexa I la Decizia 2010/713/UE. Organismul respectiv este o parte separată și distinctă a solicitantului în cauză și nu este implicat în proiectarea, producția, furnizarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea produselor pe care le evaluează.

(2) Organismul intern acreditat îndeplinește următoarele cerințe:

a) este acreditat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008;

b) organismul și personalul acestuia sunt identificabile din punct de vedere organizațional și dispun de metode de raportare în cadrul operatorului economic din care fac parte, care le asigură imparțialitatea și o demonstrează în fața organismului național de acreditare competent;

c) organismul și personalul acestuia nu sunt responsabili cu proiectarea, producerea, furnizarea, instalarea, exploatarea sau întreținerea produselor pe care le evaluează și nu se angajează în vreo activitate care ar putea intra în conflict cu aprecierea/hotărârea lor independentă sau cu integritatea acestora în ceea ce privește activitățile lor de evaluare;

d) organismul prestează servicii exclusiv operatorului economic din care face parte.

(3) Organismele interne acreditate nu se notifică statelor membre ale Uniunii Europene sau Comisiei Europene, însă operatorul economic din care fac parte sau organismul național de acreditare competent furnizează informații cu privire la acreditarea lor Ministerului Transporturilor, la cererea acestuia.

Articolul 36

Cererea de notificare

(1) Un organism de evaluare a conformității stabilit în România depune o cerere de notificare la Ministerul Transporturilor.

(2) Această cerere este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modulului sau modulelor de evaluare a conformității și a produsului sau produselor pentru care organismul se consideră a fi competent.

(3) Organismul de evaluare a conformității prezintă Ministerului Transporturilor toate documentele justificative necesare pentru evaluarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității sale cu cerințele prevăzute la art. 30 - 32.

Articolul 37

Procedura de notificare

(1) Ministerul Transporturilor notifică numai organismele de evaluare a conformității care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 30 - 32.

(2) Ministerul Transporturilor notifică organismele prevăzute la alin. (1) Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene, prin intermediul instrumentului de notificare electronică dezvoltat și gestionat de Comisia Europeană.

(3) Notificarea include detalii complete despre activitățile de evaluare a conformității, modulul sau modulele de evaluare a conformității și produsul sau produsele în cauză.

(4) Ministerul Transporturilor prezintă Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul respectiv va fi monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la art. 30 - 32.

(5) Organismul în cauză poate îndeplini activitățile unui organism notificat numai în cazul în care nu există obiecții din partea Comisiei Europene sau a celorlalte state membre ale Uniunii Europene, transmise în termen de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.

(6) Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene sunt înștiințate cu privire la orice modificări relevante ulterioare aduse notificării, de către Ministerul Transporturilor.

Articolul 38

Modificări ale notificărilor

(1) În cazul în care Ministerul Transporturilor a constatat sau a fost informat că un organism notificat nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la art. 30 - 32 sau nu își îndeplinește obligațiile, acesta restricționează, suspendă sau retrage notificarea, după caz, în funcție de gravitatea încălcării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Ministerul Transporturilor informează imediat Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene în consecință.

(2) În caz de restricționare, suspendare sau retragere a notificării sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, Ministerul Transporturilor ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că dosarele acestui organism sunt prelucrate de un alt organism notificat sau sunt puse, la cerere, la dispoziția sa.

Articolul 39

Contestarea competenței organismelor notificate

(1) Ministerul Transporturilor prezintă Comisiei Europene, la cerere, toate informațiile referitoare la temeiul notificării sau la menținerea competenței organismului în cauză.

(2) În cazul în care Comisia Europeană constată că un organism notificat de Ministerul Transporturilor nu îndeplinește/nu mai îndeplinește cerințele pentru a fi notificat, aceasta informează în mod corespunzător Ministerul Transporturilor și îi solicită acestuia să adopte măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

Articolul 40

Obligații operaționale ale organismelor notificate

(1) Organismele notificate realizează evaluări ale conformității în concordanță cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în S.T.I. relevantă.

(2) Evaluările conformității se realizează în mod proporționat, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismele notificate își desfășoară activitățile ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea operatorului economic, de sectorul său de activitate, de structura acestuia, de gradul de complexitate al tehnologiei produsului în cauză și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

În același timp, scopul activității lor este însă evaluarea conformității produsului cu prezenta hotărâre.

(3) În cazul în care constată că producătorul nu îndeplinește cerințele prevăzute în S.T.I. relevantă sau în standardele armonizate ori specificațiile tehnice corespunzătoare, organismul notificat solicită acestuia să ia măsurile corective corespunzătoare și nu eliberează un certificat de conformitate.

(4) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității ulterioare eliberării certificatului, un organism notificat constată că un produs nu mai este conform cu S.T.I. relevantă sau cu standardele armonizate ori specificațiile tehnice corespunzătoare, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și suspendă sau retrage certificatul, dacă este necesar.

(5) În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul cerut, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage orice certificat, după caz.

Articolul 41

Obligația organismelor notificate de a furniza informații

(1) Organismele notificate informează Ministerul Transporturilor în legătură cu următoarele:

- a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a unui certificat;
- b) orice circumstanță care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;
- c) orice cerere de informații pe care au primit-o de la autoritățile de supraveghere a pieței cu privire la activitățile de evaluare a conformității;
- d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului de aplicare al notificării și în legătură cu orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractare.

De asemenea, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română este informată cu privire la orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a unui certificat conform lit. a).

(2) Organismele notificate din România furnizează celorlalte organisme notificate din Uniunea Europeană, care desfășoară activități similare de evaluare a conformității ce vizează aceleași produse, informații relevante privind aspecte legate de rezultate negative și, la cerere, pozitive ale evaluării conformității.

(3) Organismele notificate furnizează Agenției certificatele de verificare „CE” a subsistemelor, certificatele de conformitate „CE” a elementelor constitutive de interoperabilitate și certificatele „CE” de adecvare la utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate.

Articolul 42

Schimburile de bune practici

Comisia Europeană prevede organizarea schimburilor de bune practici între autoritățile naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene responsabile de politica de notificare.

Articolul 43

Coordonarea organismelor notificate

Ministerul Transporturilor, în cadrul procesului de monitorizare, se asigură că organismele notificate de acesta participă la activitatea grupului sectorial al organismelor notificate coordonat de Comisia Europeană, în mod direct sau prin reprezentanți desemnați.

Articolul 44

Organisme desemnate

(1) Cerințele privind organismele de evaluare a conformității stabilite la art. 30 - 34 se aplică și organismelor desemnate în temeiul art. 15 alin. (8), cu excepția:

- a) competențelor necesare ale personalului său conform art. 32 alin. (1) lit. c), în cazul în care organismul desemnat deține cunoștințele și înțelegerea corespunzătoare cu privire la legislația națională;
- b) în ceea ce privește documentele care trebuie puse la dispoziția Ministerului Transporturilor conform art. 34 alin. (4), organismul desemnat incluzând documentele referitoare la activitatea desfășurată de filiale sau subcontractanți în temeiul normelor naționale relevante.

(2) Obligațiile operaționale prevăzute la art. 41 se aplică, de asemenea, organismelor desemnate, cu excepția cazului în care respectivele obligații fac trimitere la normele naționale în locul S.T.I.

(3) Obligația de informare prevăzută la art. 42 alin. (1) se aplică și organismelor desemnate, care informează celelalte state membre ale Uniunii Europene în consecință.

CAPITOLUL VII

Registre

Articolul 45

Sistemul de numerotare a vehiculelor

(1) În momentul înmatriculării în conformitate cu art. 22, fiecărui vehicul i se atribuie un număr european de vehicul, denumit în continuare NEV, de către o autoritate competentă. Fiecare vehicul este marcat cu NEV atribuit.

(2) Specificațiile privind NEV sunt stabilite în măsurile prevăzute la art. 47 alin. (2), în conformitate cu S.T.I. relevante.

(3) Unui vehicul i se atribuie un NEV doar o singură dată, dacă măsurile prevăzute la art. 47 alin. (2) nu prevăd altfel, în conformitate cu S.T.I. relevante.

(4) În pofida alin. (1), în cazul vehiculelor care circulă sau care sunt destinate să circule dinspre sau înspre țări terțe din vecinătatea României în care ecartamentul este diferit de cel din rețeaua feroviară principală din cadrul Uniunii Europene, România poate accepta vehiculele identificate în mod clar în conformitate cu un sistem de codificare diferit.

Articolul 46

Registrele vehiculelor

(1) Până când Registrul european al vehiculelor prevăzut la alin. (4) va fi operațional, România ține un Registru național al vehiculelor. Acest registru:

- a) respectă specificațiile comune prevăzute la alin. (2);
- b) este actualizat de către un organism independent de orice operator de transport feroviar;
- c) este accesibil autorităților naționale de siguranță și organismelor de investigare; De asemenea, el este accesibil, în urma oricărei solicitări legitime, organismelor de reglementare prevăzute la art. 55

din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, Agenției, operatorilor de transport feroviar și administratorilor de infrastructură, precum și persoanelor sau organizațiilor care înmatriculează vehicule sau care sunt identificate în registru.

(2) Comisia Europeană adoptă specificații comune pentru registrul național al vehiculelor, în ceea ce privește conținutul acestora, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare, inclusiv modalitățile de efectuare a schimbului de date, și regulile de introducere și consultare a datelor, prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

(3) Registrul național al vehiculelor conține cel puțin următoarele elemente:

- a) NEV;
- b) trimiteri la declarația de verificare „CE” și la organismul emitent;
- c) trimiteri la registrul european al tipurilor de vehicule autorizate prevăzut la art. 48;
- d) identificarea proprietarului și a deținătorului vehiculului;
- e) restricții privind utilizarea vehiculului;
- f) trimiteri la entitatea responsabilă cu întreținerea a vehiculului.

(4) Registrul european al vehiculelor va încorpora registrele naționale ale vehiculelor ale statele membre ale Uniunii Europene, pentru a asigura tuturor utilizatorilor o interfață armonizată pentru înregistrarea vehiculelor și gestionarea datelor.

Registrul european al vehiculelor este elaborat luându-se în considerare aplicațiile informatice și registrele deja create de Agenție și de statele membre ale Uniunii Europene, cum ar fi Registrul centralizat european virtual al vehiculelor conectat la registrele naționale ale vehiculelor. Registrul european al vehiculelor devine operațional până la 16 iunie 2021.

(5) Dacă vehiculul a fost înmatriculat în România, deținătorul acestuia declară imediat autorității competente care a înmatriculat vehiculul despre orice modificare a datelor introduse în registrele vehiculelor, distrugerea unui vehicul sau decizia sa de a nu mai înmatricula un vehicul.

(6) În cazul vehiculelor autorizate pentru prima dată într-o țară terță și utilizate ulterior într-un stat membru al Uniunii Europene, respectivul stat membru garantează că datele referitoare la vehiculele în cauză, incluzând cel puțin datele referitoare la deținătorul vehiculului, entitatea responsabilă cu întreținerea acestuia și restricțiile privind modul de utilizare a vehiculului, pot fi recuperate prin intermediul unui registru al vehiculelor sau sunt puse la dispoziție în alt mod, într-un format ușor de citit și fără întârziere și în conformitate cu aceleași principii nediscriminatorii care se aplică în cazul datelor similare dintr-un registru al vehiculelor.

Articolul 47

Registrul european al tipurilor de vehicule autorizate

(1) Agenția creează și menține un registru al autorizațiilor de introducere pe piață a tipurilor de vehicule eliberate în conformitate cu art. 24. Acest registru:

- a) este public și accesibil în format electronic;
- b) respectă specificațiile comune prevăzute la alin. (2);
- c) este conectat cu registrele relevante ale vehiculelor.

(2) Comisia Europeană adoptă specificații comune pentru registrul tipurilor de vehicule autorizate referitoare la conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare și regulile de introducere și consultare a datelor, prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

(3) Registrul conține, în cazul fiecărui tip de vehicul, cel puțin următoarele elemente:

- a) caracteristicile tehnice, inclusiv cele legate de accesibilitatea pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, ale tipului de vehicul, astfel cum sunt definite în S.T.I. relevante;
- b) denumirea producătorului;
- c) datele autorizațiilor privind zona de utilizare pentru un tip de vehicul, inclusiv orice restricție sau retragere.

Articolul 48

Registrul de infrastructură

(1) Ministerul Transporturilor se asigură că este publicat un registru de infrastructură care să indice valorile parametrilor de rețea ai fiecărui subsistem sau ai fiecărei părți de subsistem în cauză, astfel cum se prevede în S.T.I. relevante.

(2) Valorile parametrilor înregistrate în registrul de infrastructură se utilizează în combinație cu valorile parametrilor înregistrate în autorizația de introducere pe piață a vehiculului pentru a verifica compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețea.

(3) Registrul de infrastructură poate stipula condiții de utilizare a instalațiilor fixe, precum și alte restricții.

(4) Ministerul Transporturilor se asigură că registrul de infrastructură este actualizat în conformitate cu alin. (5).

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 49

Motivare

Orice decizie luată în temeiul prezentei hotărâri privind evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate sau verificarea subsistemelor care formează sistemul feroviar și orice decizie adoptată în conformitate cu art. 7, 12 și 17 trebuie să prevadă în detaliu motivele pe care se întemeiază. Decizia este notificată părții în cauză în cel mai scurt timp posibil, împreună cu indicarea căilor de atac disponibile în temeiul dreptului în vigoare și a termenelor acordate în care acestea pot fi exercitate.

Articolul 50

Regimul tranzitoriu pentru utilizarea vehiculelor

(1) Autorizațiile acordate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar, cu modificările ulterioare, inclusiv autorizațiile emise în temeiul unor acorduri internaționale, în special RIC (Regolamento Internazionale Carozze) și RIV (Regolamento Internazionale Veicoli), rămân valabile în conformitate cu condițiile în care au fost acordate.

(2) Vehiculele autorizate pentru punerea în funcțiune în temeiul alin. (1) primesc o nouă autorizație de introducere pe piață a unui vehicul pentru a funcționa într-una sau mai multe rețele care nu sunt încă acoperite de autorizație. Introducerea pe piață în aceste rețele suplimentare este supusă prevederilor art. 21.

Articolul 51

Alte dispoziții tranzitorii

(1) Anexele IV, V, VII și IX la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate se aplică până la data aplicării actelor de punere în aplicare corespunzătoare, stabilite de Comisia Europeană, prevăzute la art. 7 alin. (5), art. 9 alin. (4), art. 14 alin. (10) și art. 15 alin. (9).

(2) Proiectele pentru care etapa de contractare sau de licitație a fost finalizată înainte de 16 iunie 2019 nu fac obiectul preautorizării de către Agenție, prevăzută la art. 19.

(3) Până la 16 iunie 2031, opțiunile incluse în contractele care au fost semnate înainte de 15 iunie 2016 nu fac obiectul preautorizării de către Agenție, prevăzută la art. 19, chiar dacă acestea sunt exercitate după 15 iunie 2016.

(4) Înainte de a autoriza punerea în funcțiune a oricărui echipament ERTMS terestru care nu a făcut obiectul preautorizării de către Agenție, prevăzută la art. 19, Autoritatea de Siguranță Feroviară

Română cooperează cu Agenția pentru a se asigura faptul că soluțiile tehnice sunt pe deplin interoperabile, în conformitate cu art. 30 alin. (3) și art. 31 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2016/796.

Articolul 52

Măsuri de punere în aplicare

Ministerul Transporturilor comunică Comisiei Europene textul prezentei hotărâri și al actelor normative, a regulamentelor și normelor administrative necesare aducerii la îndeplinire a prevederilor din prezenta hotărâre.

Articolul 53

Abrogare

Hotărârea Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 663 din 26 septembrie 2010, cu modificările ulterioare, se abrogă la data de 15 iunie 2019. Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la HG 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar, cu modificările și completările ulterioare, trimiterea se va considera făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta hotărâre.

Articolul 54

Anexe

Anexele nr. 1 - 4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Articolul 55

Intrarea în vigoare

Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 16 iunie 2019

*

Prezenta hotărâre transpune în totalitate Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 138 din 26 mai 2016.

PRIM- MINISTRU,
VASILICA – VIORICA DÂNCILĂ

ELEMENTELE SISTEMULUI FERROVIAR

1. Rețeaua

În sensul prezentei hotărâri, rețeaua feroviară include următoarele elemente:

- a) linii special construite pentru mare viteză, echipate pentru viteze în general egale cu sau mai mari de 250 km/h;
- b) linii special modernizate pentru mare viteză, echipate pentru viteze de ordinul a 200 km/h;
- c) linii special modernizate pentru mare viteză, care au caracteristici speciale din cauza constrângerilor de ordin topografic, de relief sau de sistematizare urbană, la care viteza trebuie adaptată fiecărui caz în parte. Această categorie include liniile de interconectare între rețelele de mare viteză și cele convenționale, liniile din stații, liniile de acces către terminale, depouri și altele asemenea pe care materialul rulant „de mare viteză” circulă cu viteza convențională;
- d) linii convenționale destinate serviciilor de transport de călători;
- e) linii convenționale destinate traficului mixt - călători și marfă;
- f) linii convenționale destinate serviciilor de transport de marfă;
- g) noduri de călători;
- h) noduri de marfă, inclusiv terminale intermodale;
- i) linii de legătură între elementele de mai sus.

Această rețea include sisteme de management al traficului, de localizare și navigație, instalațiile tehnice pentru prelucrarea datelor și telecomunicațiile destinate serviciilor de transport de călători pe distanțe mari și serviciilor de transport de marfă în cadrul rețelei, în vederea garantării unei exploatare sigure și armonioase a rețelei, precum și a unui management eficient al traficului.

2. Vehicule

În sensul prezentei hotărâri, vehiculele cuprind toate vehiculele apte să circule pe întreaga rețea feroviară sau pe o parte a acesteia, respectiv:

- a) locomotivele și materialul rulant pentru trenurile de călători, inclusiv unitățile de tracțiune termică sau electrică, trenurile de călători autopropulsate cu motoare termice sau electrice și vagoanele de călători;
- b) vagoanele de marfă, inclusiv vehiculele cu platformă joasă destinate întregii rețele și vehiculele destinate transportului de camioane;
- c) vehiculele speciale, precum mașinile de cale și altele asemenea.

Această listă de vehicule le include și pe cele special concepute să funcționeze pe diferite linii de mare viteză, astfel cum sunt descrise la pct. 1.

SUBSISTEME

1. Lista subsistemelor

În sensul prezentei hotărâri, sistemul care constituie sistemul feroviar poate fi divizat în următoarele subsisteme:

- a) din domeniul structural:
 - infrastructură;
 - energie;
 - control-comandă și semnalizare terestre;
 - control-comandă și semnalizare la bord;
 - material rulant;
- b) din domeniul funcțional:
 - operare și gestionare a traficului;
 - întreținere;
 - aplicații telematice pentru serviciile de transport de călători și de marfă.

2. Descrierea subsistemelor

Pentru fiecare subsistem sau parte a unui subsistem, lista elementelor constitutive și a aspectelor referitoare la interoperabilitate este propusă de Agenție în momentul elaborării proiectului de S.T.I. relevantă. Fără a aduce atingere determinării aspectelor și elementelor constitutive referitoare la interoperabilitate sau ordinii în care acestea vor face obiectul S.T.I., subsistemele includ:

2.1. *Infrastructură*

Linia de cale ferată, macazurile, trecerile de nivel, lucrările de artă - poduri, tuneluri și altele asemenea, elementele stațiilor de cale ferată care au legătură cu transportul feroviar - inclusiv intrările, peroanele, zonele de acces, spațiile de servicii, toaletele și sistemele de informare, precum și caracteristicile lor de accesibilitate pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, echipamentele de siguranță și de protecție.

2.2. *Energie*

Sistemul de electrificare, inclusiv liniile aeriene și componentele terestre ale sistemului de măsurare a consumului de energie electrică, precum și sistemul de tarifare.

2.3. *Control-comandă și semnalizare terestre*

Toate echipamentele terestre necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea.

2.4. *Control-comandă și semnalizare la bord*

Toate echipamentele de bord necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea.

2.5. *Operarea și gestionarea traficului*

Procedurile și echipamentele asociate care permit operarea coerentă a diferitelor subsisteme structurale, atât în cursul unei operări normale, cât și al unei operări în condiții de avarie, incluzând, în special, compunerea și conducerea trenurilor, planificarea și gestionarea traficului.

Calificările profesionale care pot fi necesare pentru efectuarea oricărui tip de serviciu feroviar.

2.6. *Aplicații telematice*

În conformitate cu anexa nr. 1, acest subsistem cuprinde două elemente:

a) aplicații pentru serviciile de transport de călători, incluzând sistemele care oferă călătorilor informații înaintea și în cursul călătoriei, sistemele de rezervare și plată, gestionarea bagajelor și gestionarea legăturilor între trenuri și cu alte moduri de transport;

b) aplicații pentru servicii de transport de marfă, incluzând sistemele de informare - monitorizarea în timp real a mărfurilor și a trenurilor, sistemele de selectare și de alocare, sistemele de rezervare, plată și facturare, gestionarea legăturilor cu alte moduri de transport și eliberarea documentelor electronice însoțitoare.

2.7. Material rulant

Structură, sistem de comandă și control pentru toate echipamentele trenului, dispozitive de captare a curentului electric, unități de tracțiune și de transformare a energiei, echipamente de bord pentru măsurarea consumului de energie electrică și pentru tarifare, mecanisme de frânare, cuplare și rulare - boghiuri, osii și altele asemenea, și suspensii, uși, interfețe om/mașină - mecanic, personal de bord și călători, incluzând caracteristicile de accesibilitate pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, dispozitive de siguranță pasive sau active și dispozitive necesare pentru asigurarea sănătății călătorilor și a personalului de bord.

2.8. Întreținere

Procedurile, echipamentele asociate, centrele logistice pentru lucrări de întreținere și componente de rezervă care efectuează întreținerea corectivă și preventivă obligatorie pentru asigurarea interoperabilității sistemului feroviar și garantarea performanțelor cerute.

CERINȚE ESENȚIALE

1. Cerințe generale

1.1. Siguranță

1.1.1. Proiectarea, construcția sau asamblarea, întreținerea și supravegherea componentelor critice pentru siguranță și, în special, a elementelor implicate în circulația trenurilor trebuie să garanteze siguranța la un nivel care să corespundă obiectivelor fixate pentru rețea, inclusiv pentru situații de avarie speciale.

1.1.2. Parametrii implicați în contactul roată/șină trebuie să respecte cerințele de stabilitate necesare pentru garantarea deplasării sigure la viteza maximă autorizată. Parametrii echipamentului de frânare trebuie să garanteze posibilitatea de oprire într-o anumită distanță de frânare la viteza maximă autorizată.

1.1.3. Componentele folosite trebuie să reziste la solicitările normale sau excepționale specificate pe timpul duratei lor de funcționare. Consecințele în materie de siguranță ale unor defecțiuni accidentale trebuie limitate prin mijloace corespunzătoare.

1.1.4. Proiectarea instalațiilor fixe și a materialului rulant, precum și alegerea materialelor utilizate trebuie să urmărească limitarea producerii, a propagării și a efectelor focului și fumului în caz de incendiu.

1.1.5. Orice dispozitive destinate a fi manevrate de utilizatori trebuie proiectate astfel încât să nu fie afectate funcționarea sigură a dispozitivelor sau sănătatea și siguranța utilizatorilor, în cazul unei utilizări previzibile care nu respectă instrucțiunile afișate.

1.2. Fiabilitate și disponibilitate

Monitorizarea și întreținerea componentelor fixe sau mobile care sunt implicate în circulația trenurilor trebuie să fie organizate, efectuate și cuantificate astfel încât să mențină funcționarea lor în condițiile proiectate.

1.3. Sănătate

1.3.1. Materialele susceptibile, datorită modului de utilizare, să pună în pericol sănătatea persoanelor care au acces la ele nu trebuie utilizate în trenuri și infrastructuri feroviare.

1.3.2. Aceste materiale trebuie selectate, instalate și utilizate astfel încât să limiteze emisiile de fumuri sau gaze nocive și periculoase, în special în caz de incendiu.

1.4. Protecția mediului

1.4.1. Impactul asupra mediului al constituirii și funcționării sistemului feroviar trebuie să fie evaluat și luat în considerare în etapa de proiectare a sistemului, în conformitate cu legislația Uniunii Europene.

1.4.2. Materialele folosite în trenuri și infrastructuri trebuie să împiedice emisiile de fumuri sau gaze nocive și periculoase pentru mediu, în special în caz de incendiu.

1.4.3. Materialul rulant și sistemele de alimentare cu energie trebuie proiectate și produse astfel încât să fie compatibile din punct de vedere electromagnetic cu instalațiile, echipamentele și rețelele publice sau private cu care ar putea să interfereze.

1.4.4. Proiectarea și exploatarea sistemului feroviar nu trebuie să genereze un nivel inadmisibil de emisii de zgomot în:

- zonele apropiate infrastructurii feroviare, astfel cum este definită la art. 3 pct. 12 din Legea nr. 202/2016;

- cabina mecanicului de locomotivă.

1.4.5. Funcționarea sistemului feroviar nu trebuie să provoace un nivel inadmisibil de vibrații ale solului pentru activitățile și zonele apropiate infrastructurii, într-un stadiu normal de întreținere.

1.5. Compatibilitate tehnică

Caracteristicile tehnice ale infrastructurii și ale instalațiilor fixe trebuie să fie compatibile între ele și cu cele ale trenurilor ce urmează a se folosi în sistemul feroviar. Această cerință include integrarea în condiții de siguranță a subsistemului vehiculului cu infrastructura.

În cazul în care conformitatea cu aceste caracteristici se dovedește dificilă pe anumite secțiuni ale rețelei, se pot aplica soluții temporare, care să asigure compatibilitatea în viitor.

1.6. *Accesibilitate*

1.6.1. Sub sistemele „infrastructură” și „material rulant” trebuie să fie accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă pentru a le asigura accesul acestora în condiții egale cu celelalte persoane, prin prevenirea sau eliminarea barierelor și prin alte măsuri corespunzătoare. Acestea includ proiectarea, construirea, reînnoirea, modernizarea, întreținerea și exploatarea părților relevante ale subsistemelor la care publicul are acces.

1.6.2. Sub sistemele „operare” și „aplicații telematice pentru călători” trebuie să dețină funcționalitatea necesară facilitării accesului persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă pentru a le asigura accesul acestora în condiții egale cu celelalte persoane, prin prevenirea sau eliminarea barierelor și prin alte măsuri corespunzătoare.

2. Cerințe specifice fiecărui subsistem

2.1. *Infrastructură*

2.1.1. Siguranță

Trebuie adoptate măsuri corespunzătoare pentru a preveni accesul la instalații sau pătrunderile neautorizate.

Trebuie adoptate măsuri de limitare a pericolelor la care sunt expuse persoanele, în special la trecerea trenurilor prin stații de cale ferată.

Infrastructura la care publicul are acces trebuie proiectată și realizată astfel încât să limiteze orice pericole pentru siguranța persoanelor - stabilitate, incendiu, acces, evacuare, persoane și altele asemenea.

Este necesar să se adopte dispoziții corespunzătoare care să țină seama de condițiile speciale de siguranță în tunelurile și pe viaductele foarte lungi.

2.1.2. Accesibilitate

Sub sistemele “infrastructură” accesibile publicului trebuie să fie accesibile persoanelor cu mobilitate redusă și persoanelor cu handicap, în conformitate cu pct. 1.6.

2.2. *Energie*

2.2.1. Siguranță

Funcționarea sistemelor de alimentare cu energie trebuie să nu afecteze siguranța trenurilor și a persoanelor - utilizatori, personal de exploatare, locuitori din zona limitrofă căii ferate și terțe părți.

2.2.2. Protecția mediului

Funcționarea sistemelor de alimentare cu energie electrică sau termică nu trebuie să perturbe mediul dincolo de limitele specificate.

2.2.3. Compatibilitate tehnică

Sistemele utilizate pentru alimentarea cu electricitate/energie termică trebuie:

- să permită trenurilor atingerea nivelurilor de performanță specificate;
- în cazul sistemelor de alimentare cu energie electrică, să fie compatibile cu dispozitivele de captare din dotarea trenurilor.

2.3. *Control-comandă și semnalizare*

2.3.1. Siguranță

Instalațiile și procedurile de control-comandă și semnalizare utilizate trebuie să permită trenurilor să circule la un nivel de siguranță care să corespundă obiectivelor fixate pentru rețea. Sistemele control-comandă și semnalizare trebuie să permită în continuare circulația, în condiții de siguranță, a trenurilor cărora li s-a permis să circule în condiții de avarie.

2.3.2. Compatibilitate tehnică

Întreaga infrastructură nouă și întregul material rulant nou, produse sau dezvoltate după adoptarea de sisteme compatibile control-comandă și semnalizare, trebuie să fie adaptate pentru utilizarea acestor sisteme.

Echipamentul de control-comandă și semnalizare instalat în cabinele mecanicilor de locomotivă trebuie să permită funcționarea normală, în condițiile specificate, pe tot parcursul sistemului feroviar.

2.4. *Material rulant*

2.4.1. Siguranță

Structura materialului rulant și a legăturilor dintre vehicule trebuie să fie proiectată astfel încât să protejeze compartimentele călătorilor și ale mecanicilor de locomotivă în caz de coliziune sau de deraiere.

Echipamentele electrice trebuie să nu afecteze siguranța și funcționarea instalațiilor de control-comandă și semnalizare.

Tehnicile de frânare și tensiunile exercitate trebuie să fie compatibile cu concepția șinelor, a lucrărilor de artă și a sistemelor de semnalizare.

Trebuie adoptate măsuri pentru prevenirea accesului la componentele aflate sub tensiune, pentru a nu periclita siguranța persoanelor.

În caz de pericol, dispozitivele trebuie să permită călătorilor să informeze mecanicul de locomotivă și personalul însoțitor să îi contacteze.

Trebuie să se asigure siguranța călătorilor la urcarea și la coborârea din trenuri. Ușile de acces trebuie să fie dotate cu un sistem de deschidere și închidere care să garanteze siguranța călătorilor.

Trebuie prevăzute și semnalizate ieșirile de siguranță.

Este necesar să se adopte dispoziții corespunzătoare care să țină seama de condițiile speciale de siguranță în tunelurile foarte lungi.

Un sistem de iluminare în caz de urgență, de intensitate și durată suficientă, este obligatoriu la bordul trenurilor.

Trenurile trebuie să fie dotate cu un sistem de sonorizare care să permită personalului de bord să se adreseze călătorilor.

Călătorilor trebuie să li se furnizeze informații detaliate și ușor de înțeles privind normele aplicabile atât în stații de cale ferată, cât și în trenuri.

2.4.2. Fiabilitate și disponibilitate

Proiectarea echipamentelor esențiale, a echipamentelor de rulare, tracțiune și frânare și a sistemului de control-comandă trebuie să permită, într-o situație de avarie specifică, continuarea călătoriei fără consecințe nefavorabile pentru echipamentele care rămân în funcțiune.

2.4.3. Compatibilitate tehnică

Echipamentul electric trebuie să fie compatibil cu funcționarea instalațiilor de control-comandă și semnalizare.

În cazul tracțiunii electrice, caracteristicile dispozitivelor de captare a curentului trebuie să permită trenurilor să se deplaseze în condițiile sistemelor de alimentare cu energie ale sistemului feroviar.

Caracteristicile materialului rulant trebuie să permită deplasarea acestuia pe orice linie pe care este prevăzută funcționarea sa, ținându-se seama de condițiile climatice relevante.

2.4.4. Controale

Trenurile trebuie dotate cu un dispozitiv de înregistrare. Datele captate de acest dispozitiv și prelucrarea informațiilor trebuie armonizate.

2.4.5. Accesibilitate

Subsistemele "material rulant" accesibile publicului trebuie să fie accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă în conformitate cu pct. 1.6.

2.5. *Întreținere*

2.5.1. Sănătate și securitate

Instalațiile tehnice și procedurile folosite în centrele de întreținere trebuie să asigure funcționarea în condiții de siguranță a subsistemului și să nu constituie un pericol pentru sănătate și siguranță.

2.5.2. Protecția mediului

Instalațiile tehnice și procedurile utilizate în centrele de întreținere nu trebuie să depășească nivelurile de noxe admisibile pentru mediul înconjurător.

2.5.3. Compatibilitate tehnică

Instalațiile de întreținere pentru materialul rulant trebuie să permită realizarea operațiunilor de siguranță, sănătate și confort pentru toate vehiculele pentru care au fost proiectate.

2.6. *Operarea și gestionarea traficului*

2.6.1. Siguranță

Alinierea normelor de funcționare în rețea și calificările mecanicilor de locomotivă, ale personalului de bord și ale personalului din centrele de control trebuie să asigure operarea în condiții de

siguranță, ținându-se seama de diferența dintre cerințele serviciilor transfrontaliere și cele ale serviciilor interne.

Lucrările de întreținere și intervalele dintre acestea, formarea și calificările personalului din centrele de întreținere și revizie, precum și sistemul de asigurare a calității adoptat de operatorii respectivi în centrele de întreținere și revizie trebuie să asigure un nivel înalt de siguranță.

2.6.2. Fiabilitate și disponibilitate

Lucrările de întreținere și perioadele de efectuare a acestora, formarea și calificările personalului din centrele de întreținere și revizie, precum și sistemul de asigurare a calității adoptat de operatorii respectivi în centrele de întreținere și revizie trebuie să asigure un nivel înalt de fiabilitate și disponibilitate a sistemului.

2.6.3. Compatibilitate tehnică

Alinierea normelor de exploatare a rețelei și calificările mecanicilor de locomotivă, ale personalului de bord și ale impiegaților de mișcare trebuie să asigure eficiența funcționării în sistemul feroviar, ținând seama de diferența dintre cerințele serviciilor transfrontaliere și cele ale serviciilor interne.

2.6.4. Accesibilitate

Trebuie adoptate măsuri pentru a garanta faptul că normele de exploatare prevăd funcționalitatea necesară pentru asigurarea accesului persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.

2.7. *Aplicații telematice pentru serviciile de transport de călători și de marfă*

2.7.1. Compatibilitate tehnică

Cerințele esențiale pentru aplicațiile telematice garantează o calitate minimă a serviciilor de transport de călători și de marfă, mai ales în ceea ce privește compatibilitatea tehnică. Trebuie adoptate măsuri pentru a asigura:

- faptul că bazele de date, programele informatice și protocoalele de comunicare a datelor sunt realizate într-un mod care să permită schimbul de date la nivel maxim între diferitele aplicații și diferiții operatori, excluzând datele comerciale confidențiale;

- facilitarea accesului la informații pentru utilizatori.

2.7.2. Fiabilitate și disponibilitate

Metodele de utilizare, gestionare, actualizare și întreținere a acestor baze de date, programe informatice și protocoale de comunicare a datelor trebuie să garanteze eficiența acestor sisteme și calitatea serviciilor.

2.7.3. Sănătate

Interfețele dintre aceste sisteme și utilizatori trebuie să fie în concordanță cu normele minime privind ergonomia și protecția sănătății.

2.7.4. Siguranță

Pentru stocarea sau transmiterea informațiilor privind siguranța trebuie asigurate niveluri corespunzătoare de integritate și fiabilitate.

2.7.5. Accesibilitate

Trebuie adoptate măsuri pentru a garanta faptul că subsistemele “aplicații telematice pentru călători” prevăd funcționalitatea necesară pentru asigurarea accesului persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.

PROCEDURA DE VERIFICARE „CE” A SUBSISTEMELOR

1. Principii generale

Verificare „CE” înseamnă o procedură efectuată de solicitant conform art. 15 pentru a demonstra că cerințele din legislația relevantă a Uniunii Europene și orice norme naționale relevante referitoare la un subsistem au fost respectate și că subsistemul poate fi autorizat pentru punerea în funcțiune.

2. Certificatul de verificare eliberat de un organism notificat

2.1. Introducere

În sensul prezentei hotărâri, verificarea prin trimitere la S.T.I. este procedura prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că subsistemul respectă S.T.I. relevante.

Această dispoziție nu afectează obligațiile solicitantului de a respecta celelalte acte juridice ale Uniunii Europene aplicabile și orice verificări ale organismelor de evaluare cerute de alte norme.

2.2. Declarația intermediară de verificare - DIV

2.2.1. Principii

La cererea solicitantului, verificările pot fi efectuate pentru părți ale unui subsistem sau pot fi limitate la anumite etape ale procedurii de verificare. În aceste cazuri, rezultatele verificării pot fi consemnate într-o „Declarație intermediară de verificare” - DIV eliberată de organismul notificat ales de solicitant. DIV trebuie să facă trimitere la S.T.I. în raport cu care a fost evaluată conformitatea.

2.2.2. Părțile subsistemului

Solicitantul poate cere o DIV pentru orice parte rezultată în urma deciziei sale de a diviza subsistemul. Fiecare parte este verificată în fiecare dintre etapele prevăzute la pct. 2.2.3.

2.2.3. Etapele procedurii de verificare

Subsistemul sau anumite părți ale subsistemului sunt verificate în fiecare dintre următoarele etape:

- a) proiectarea generală;
- b) producția: construcția, incluzând, în special, activitățile de construcții civile, fabricarea, asamblarea elementelor constitutive și reglajele generale;
- c) testarea finală.

Solicitantul poate cere o DIV pentru etapa de proiectare, inclusiv pentru testele de tip, și pentru etapa de producție pentru întregul subsistem sau pentru orice parte rezultată în urma deciziei solicitantului de a diviza subsistemul conform pct. 2.2.2.

2.3. Certificatul de verificare

2.3.1. Organismele notificate responsabile pentru verificare evaluează proiectarea, producția și testarea finală a subsistemului și întocmesc certificatul de verificare destinat solicitantului, care, la rândul său, întocmește declarația de verificare „CE”. Certificatul de verificare trebuie să facă trimitere la S.T.I. în raport cu care a fost evaluată conformitatea.

În cazul în care un subsistem nu a fost evaluat în ceea ce privește conformitatea sa cu toate S.T.I. relevante - de exemplu, în cazul unei derogări, al aplicării parțiale a S.T.I. din motive de adaptare sau de reînnoire, al unei perioade de tranziție pentru o S.T.I. sau într-un caz specific, certificatul de verificare face trimitere în mod precis la S.T.I. sau la părțile acestora pentru care conformitatea nu a fost examinată de către organismul notificat în cursul procedurii de verificare.

2.3.2. Dacă au fost eliberate DIV, organismul notificat responsabil pentru verificarea subsistemului ține seama de acestea și, înainte de eliberarea certificatului de verificare, verifică:

- a) dacă DIV acoperă în mod corect cerințele relevante ale S.T.I.;
- b) toate aspectele care nu sunt acoperite de DIV;
- c) testarea finală a subsistemului în ansamblul său.

2.3.3. În cazul unei modificări a unui subsistem acoperit deja de un certificat de verificare, organismul notificat efectuează numai acele examinări și teste care sunt relevante și necesare, adică

evaluarea va viza doar acele părți ale subsistemului care s-au modificat și interfețele lor cu părțile nemodificate ale subsistemului.

2.3.4. Fiecare organism notificat implicat în verificarea unui subsistem întocmește un dosar care acoperă sfera activităților sale.

2.4. *Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare „CE”*

Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare „CE” trebuie să fie întocmit de solicitant și trebuie să conțină următoarele:

a) caracteristicile tehnice legate de proiect, inclusiv planuri generale și detaliate privind execuția, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de control, descrierea sistemelor automate și de procesare a datelor la un nivel de detaliere suficient pentru a documenta verificarea efectuată a conformității, documentația privind exploatarea și întreținerea și altele asemenea, relevante pentru subsistemul respectiv;

b) lista elementelor constitutive de interoperabilitate prevăzute la art. 4 alin. (3) lit. d), care sunt încorporate în subsistem;

c) dosarele prevăzute la pct. 2.3.4, întocmite de fiecare dintre organismele notificate implicate în verificarea subsistemului, care trebuie să cuprindă:

- copii ale declarațiilor de verificare „CE” și, dacă este cazul, ale declarațiilor de adecvare „CE” pentru utilizare întocmite pentru elementele constitutive de interoperabilitate prevăzute la art. 4 alin. (3) lit. d) însoțite, după caz, de note de calcul corespunzătoare și de o copie a înregistrărilor testelor și a examinărilor efectuate de organismele notificate în baza specificațiilor tehnice comune;

- DIV care însoțesc certificatul de verificare, dacă sunt disponibile, inclusiv rezultatul verificării efectuate de organismul notificat cu privire la valabilitatea acestora;

- certificatul de verificare, însoțit de notele de calcul corespunzătoare și semnat de organismul notificat responsabil pentru verificare, în care se declară faptul că subsistemul îndeplinește cerințele S.T.I. relevante și se menționează orice rezerve formulate în cursul desfășurării activităților și care nu au fost retrase; certificatul de verificare trebuie să fie însoțit și de rapoartele de inspecție și de audit întocmite de același organism în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute la pct. 2.5.2 și 2.5.3;

d) certificatele de verificare eliberate în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii Europene;

e) în cazul în care este necesară verificarea integrării în siguranță în conformitate cu art. 18 alin. (4) lit. c) și art. 21 alin. (3) lit. c), dosarul tehnic relevant include raportul/rapoartele evaluatorilor referitor la metodele comune de siguranță privind evaluarea riscului prevăzute la art. 6 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară.

2.5. *Supravegherea de către organismele notificate*

2.5.1. Organismul notificat responsabil pentru verificarea producției trebuie să aibă acces permanent în șantierele de construcții, în atelierele de producție, în depozite și, dacă este cazul, la instalațiile de prefabricare sau de testare și, în general, în toate incintele în care consideră că îi este necesar accesul pentru îndeplinirea atribuțiilor sale. Organismul notificat trebuie să primească de la solicitant toate documentele necesare în acest scop și, în special, planurile de implementare și documentația tehnică referitoare la subsistem.

2.5.2. Organismul notificat responsabil pentru verificarea implementării trebuie să efectueze periodic audituri în vederea confirmării respectării S.T.I. relevante. Acest organism trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de audit. Prezența acestuia poate fi necesară în anumite etape ale lucrărilor de construcție.

2.5.3. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate pe șantier sau în atelierele de producție. Cu ocazia unor astfel de vizite, organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Organismul respectiv trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de inspecție și, dacă este cazul, un raport de audit.

2.5.4. Organismul notificat trebuie să fie în măsură să monitorizeze un subsistem pe care este montat un element constitutiv de interoperabilitate pentru a evalua, atunci când S.T.I. corespunzătoare o cere, adecvarea acestuia pentru utilizare în domeniul feroviar căruia îi este destinat.

2.6. *Transmitere*

O copie a dosarului tehnic care însoțește declarația de verificare „CE” trebuie să fie păstrată de solicitant pe toată durata de funcționare a subsistemului. Acest dosar trebuie să fie transmis oricărui stat membru sau Agenției, la cerere.

Documentația întocmită pentru o cerere de autorizare a punerii în funcțiune se transmite autorității naționale de siguranță din statul membru al Uniunii Europene căreia i se solicită autorizarea. Autoritatea națională de siguranță sau Agenția poate cere ca o parte dintre documentele transmise împreună cu autorizația sau părți din acestea să fie traduse în propria sa limbă.

2.7. Publicare

Fiecare organism notificat trebuie să publice periodic informații relevante cu privire la:

- a) cererile de verificare și DIV primite;
- b) cererile de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate;
- c) DIV eliberate sau refuzate;
- d) certificatele de verificare „CE” și certificatele de adecvare pentru utilizare „CE” eliberate sau refuzate;
- e) certificatele de verificare eliberate sau refuzate.

2.8. Limba

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare „CE” trebuie redactate într-o limbă oficială a Uniunii Europene și a statului membru în care este stabilit solicitantul sau într-o limbă oficială a Uniunii Europene acceptată de solicitant.

3. Certificatul de verificare eliberat de un organism desemnat

3.1. Introducere

În cazul în care se aplică norme naționale, verificarea include o procedură prin care organismul desemnat în temeiul art. 15 alin. (8) verifică și certifică faptul că subsistemul este conform cu normele naționale notificate în conformitate cu art. 14, pentru fiecare stat membru al Uniunii Europene în care se are în vedere autorizarea punerii în funcțiune a subsistemului.

3.2. Certificatul de verificare

Organismul desemnat întocmește certificatul de verificare destinat solicitantului.

Certificatul conține o trimitere precisă la norma/normele națională/naționale a cărei/căror conformitate a fost examinată de organismul desemnat în procesul de verificare.

În cazul normelor naționale referitoare la subsistemele care compun un vehicul, organismul desemnat împarte certificatul în două părți: o parte care cuprinde trimerile la acele norme naționale care se referă strict la compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză și o parte pentru toate celelalte norme naționale.

3.3. Dosarul

Dosarul întocmit de organismul desemnat și care însoțește certificatul de verificare în cazul normelor naționale trebuie să fie inclus în dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare „CE”, prevăzut la pct. 2.4, și să conțină datele tehnice relevante pentru evaluarea conformității subsistemului cu normele naționale în cauză.

3.4. Limba

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare trebuie redactate într-o limbă oficială a Uniunii Europene și a statului membru în care este stabilit solicitantul sau într-o limbă oficială a Uniunii Europene acceptată de solicitant.

4. Verificarea unor părți ale subsistemelor în conformitate cu art. 15 alin. (7)

În cazul în care se eliberează un certificat de verificare pentru anumite părți ale unui subsistem, dispozițiile prezentei anexe se aplică *mutatis mutandis* părților în cauză.